

ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

ΕΤΟΣ Γ'. ΑΡΙΘ. 300

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗ 27^Α ΑΘΗΝΑΣ

8 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1920

ΑΙ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑΙ ΑΠΟΦΕΙΣ ΤΟΥ ΚΛΑΔΟΥ

Πρὸς τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας καὶ τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον ὑπεβλήθη τὸ κατωτέρω ἰσόμνημα, περιλαμβάνον τὰς προγραμματικὰς ἀποφείας τοῦ Κλάδου, ὡς αὐταὶ ἰσχύουσιν διὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς Ζ'. Συνελεύσεως.

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς συστάσεως τοῦ ἐλευθέρου Ἑλληνικοῦ Βασιλείου μέχρι σήμερον πολλὰ γινώμιν διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς Λαϊκῆς ἐκπαιδεύσεως διετυγώθησαν, ποικίλα Νομοθετικὰ μέτρα ἐτέθησαν εἰς ἐφαρμογὴν, λήψεις διαφορῶν σωτηρίων ἀποφάσεων ἐξηγγέλθησαν καὶ ἀλλὰ διὰ διαφορῶν ἐκπαιδευτικῶν συστημάτων εἶδον τὸ φῶς.

Θὰ ἐπερίμενέ τις κατόπιν τῆς σπουδῆς, τὴν ὅποιαν ἀρμόδιοι καὶ μὴ ἐπέδειξαν πρὸς διόρθωσιν τῶν κακῶς ἐχόντων ἐκπαιδευτικῶν πραγμάτων τῆς Χώρας, νὰ διαπιστώσῃ μίαν ριζικὴν ἀνακαίνισιν τῆς Δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως, τῆς ἐξυπηρετούσης τὰς πνευματικὰς ἀνάγκας τῶν 90 οἰο τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καὶ ἓνα πραγματικὸν συγχρονισμὸν ταύτης πρὸς τὴν Ἀγγλοσαξωνικὴν καὶ Ἀμερικανικὴν τοιαύτην, ἥτις ἀληθινὰ θαύματα ἐπιτελοῦσα παρασκευάζει τοὺς τελείους τύπους τῆς Ἀγγλοσαξωνικῆς καὶ Ἀμερικανικῆς φυλῆς, περὶ ὧν μετὰ σεβασμοῦ καὶ ἐκτιμῆσεως ὁμιλοῦμεν.

Ἀλλὰ τί ἐν τῇ πραγματικότητι συμβαίνει; ἀναντιρρῶτως κατὰ, ποὺ ἐμβάλλει εἰς δόξαι καὶ τὸν μῦλλον ψύχραιμον παρατηρητὴν τῶν συνθηκῶν, ὅφ' ἃς διατελεῖ ἀπὸ μακροῦ χρόνου ὁ Ἑλληνικὸς Λαός.

Ἀμάθεια μαστίζουσα τὰς τάξεις τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν, εἰς οὗς διὰ τῶν ἐκλογῶν ἀνατίθεται ἡ ἐκλογή τῶν ἀνωτάτων ἀρχόντων τῆς Χώρας καὶ ἡ ρύθμισις τῶν τυχῶν τῆς Πατρίδος, ἀναφραβετισμὸς παρουσιάζων τὴν χώραν μας εἰς θέσιν μειονεκτικὴν καὶ ὑποδεεστέραν καὶ αὐτῆς τῆς γείτονος Βουλγαρίας, ἡμιμάθεια ἐπισκοπεύουσα τὴν ὁρτὴν κρίσιν καὶ διανόησιν καὶ ἐπιφέρουσα κατὰ πολλὰ μέρη τῆς ἀμαθείας, πᾶσι τῶν Ἑλλήνων χαρακτῆρων, τοσοῦτον ἀνάγκη τήτων διὰ τὴν ἀνάδειξιν ἑνὸς λαοῦ ἐν τῇ παγκοσμίᾳ παλαίστρᾳ, φυλετικὰ καὶ ἐπικολαζούσαι εἰς τὰ πλῆθη καὶ σταθερῶς μεταδιδόμεναι ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν, ἀνικανότης ἀπόλυτος τῶν διδασκόντων τῶν δημοτικῶν σχολείων ὥστε ἀντιμετωπίζουσι τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς, ἰδοὺ ἐν γενικαῖς γραμμαῖς διὰ τὸν ἑθνικὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς, ὁμοῦ τῶν κακῶν τὰ ὁποῖα καὶ ἐν δημοτικαῖς σχολαῖς προσπαθεῖται καὶ ἀλλοτρίως πειραματισμοὶ δὲν ἡδυνήθησαν νὰ διορθώσουν.

Τὰ κακὰ ταῦτα προστιθέμενα ἐκ κλονισμῶν τῶν ἡθικῶν ἀξιῶν, οὗτοι μὲν ἐπικινδύνως ἀπὸ τοῦ πολεμοῦ καὶ ἐντεῦθεν, παρουσιάζουσι μίαν κατὰ πτωσιν Ἑθνικὴν αὐτοχρημα τραγικὴν κατὰ πτωσιν διὰ τὴν ὅποιαν εἶνε ὑπεύ-

θυνοὶ κυρίως οἱ ἀρμόδιοι, οἵτινες ἀπ' ἑνὸς ὁλοῦ ἀκροθιγῶς κατὰ καιροὺς ἠφθίσαν τῶν ἀπασχολούντων τὴν λαϊκὴν παιδείαν μεγάλων προβλημάτων, ἀπ' ἑτέρου δὲ ἐπιδεικτικῶς περιεφρόνησαν τὴν γνώμην τοῦ δημοδιδασκάλου, ἀρετιμῆσαντες τὴν τοιαύτην τῶν ἐπαίδωντων καὶ αὐτοκλήτων σοφῶν τῆς χώρας.

Ἡ Διδασκαλικὴ Ὀμοσπονδία ἀντιπροσωπεύουσα τὰς χιλιάδας τῶν δημοδιδασκάλων τῆς Ἑλλάδος, ὅφ' ὧν τῶν ὁποίων ἀπὸ ἐτῶν ἐτέθησαν τὰ ἀπασχολούντα τὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ λαοῦ μεγάλα ζητήματα καὶ μελετήσασα διὰ τῶν ἐπανηλημμένων γενικῶν Συνελεύσεων καὶ παιδαγωγικῶν Συνεδρίων τὰ τῆς ἐκπαιδευτικῆς ἡμῶν καταστάσεως διέγνωσεν ἔγκαίρως τὰ γενεσιουργὰ τῆς καταπτώσεως τοῦ Λαοῦ μας αἰτία καὶ ἔκρουσεν κατ' ἐπανάληψιν τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου, τὸν ὅποιον ὡς ὀλόγῃ διατρέχομεν, ἐὰν ἀγνοήσωμεν τὴν δημοτικὴν ἐκπαίδευσιν τῆς Χώρας, τὰς ἀνάγκας τῆς, τὸν δημοδιδασκάλον καὶ τὴν γνώμην του. Αἱ γνῶμαι τῆς δὲν εἰσηκούσθησαν ὡς ἔπρεπεν.

Καὶ ἰδοὺ ὅτι ἡ παιδεία μας καταπίπτουσα αἰσθητῶς ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ὅχι μόνον ἀδυνατεῖ νὰ σταθῇ εἰς τὸ ἐπίπεδον τῆς συγχρόνου Εὐρωπαϊκῆς τοιαύτης, ἀλλὰ τοῦναντίον ὀλισθαίνουσα ἐπικινδύνως ἀγεται πρὸς κρημνόν. πρὸς ὃν θέλει συμπαράσῃρει ἀσφαλῶς καὶ ὁλόκληρον τὸ ἔθνος.

Ἡ συναίσθησις ὁμοῦ τῆς βαρυντάτης εὐθύνης, τὴν ὅποιαν ἀπέναντι τῶν ἱστορικῶν τυχῶν τοῦ ἔθνους ὑπέχει ἡ Διδασκαλικὴ Ὀμοσπονδία ὑποχρεοῖ αὐτὴν ὅπως φέρῃ σήμερον ὑπ' ὧν ἡμῶν τὰς μεγάλας ἀνάγκας τοῦ Λαικοῦ σχολείου καὶ τὰς γνώμας τῆς ἐπὶ τοῦ τρόπου τῆς θεραπείας αὐτῶν. Αἱ γνῶμαι αὐταὶ ἐξηγούμεναι ἐκ μακροχρονίου πείρας, ἀλλὰ καὶ ἐκ πολυετοῦς ἐπιστημονικῆς μελέτης ἐὰν τὴν φρονὴν αὐτὴν ἤθελον σοβαρῶς ἐκτιμῆθαι διὰ προσέφερον μεγίστην ὑπηρεσίαν προκειμένου νὰ διαταχθῇ ἡ ἀνόρθωσις τῆς Δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως διὰ σειράς Νομοθετικῶν μέτρων, τὰ ὁποῖα τὸ Ὑπουργεῖον δύναται καὶ ἔχει τὴν εὐκαιρίαν νὰ παρὰσενάσῃ.

Α'. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ

1. Ἀπόδοσις μισθῶν.

Οὐδενὸς παρακολουθοῦντος ἐπισταμέως καὶ μετὰ πόνου τὴν ἐξέλιξιν τῶν ἐκπαιδευτικῶν μας πραγμάτων τὴν ἀντίληψιν διαφεύγει ἡ σοβαρὰ κρίσις, τὴν ὅποιαν διέρχεται σήμερον ἡ δημοτικὴ ἐκπαίδευσις τῆς χώρας λόγῳ τῆς τραγικῆς οικονομικῆς ἐγκαταλείψεως, εἰς ἣν

ᾤδεται ἐξαιρετικῶς σήμερον.

Εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν σωρεῖται προαγωγῶν διενεργούμεναι κατὰ τριετίαν καὶ προωθοῦσαι τοὺς διαφόρους δημοσίους ὑπαλλήλους εἰς τὰς ἀνωτέρας βαθμίδας τῆς ὑπαλληλικῆς ἱεραρχίας ἐνισχύουσι μὲν τούτους εἰς τὴν παραμονὴν τῶν ἐν ταῖς δημοσίαις ὑπηρεσίαις, ὑποβοηθοῦσι δὲ τὴν ἀπόδοσιν εὐσυναιδήτου ἐργασίας ἐπὶ ἀνυπολόγιστῳ ὠφελείᾳ Κράτους καὶ Λαοῦ, εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν οἱ Στρατιωτικοὶ διὰ τῶν συνεχῶν καὶ ἀλλεπαλλήλων προβιβασμῶν ἐπιτυγχάνοντες τὴν διαρκὴ βελτίωσιν τῆς θέσεώς των καὶ τὴν ἀνοδὸν των εἰς ἀνωτέρους βαθμούς, συναπαγομένους ἀξιολόγους μισθοὺς καὶ ἀποζημιώσεις, ἀποκτινῶν ἐξαιρετικῶς πλεονεκτικὴν θέσιν κατόπιν τῆς ἐπιμελημένης Κρατικῆς προστασίας καὶ μεριμνῆς, ἥτις διαρκῶς ὑπὲρ αὐτῶν ἐκδιηλοῦται, εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν καὶ αὐτὰ τὰ ὄργανα τῆς χωροφυλακῆς, τῆς ἀγροφυλακῆς καὶ οἱ στρατιῶται τῶν ταγμάτων τῆς Δημοκρατικῆς φρουρᾶς ἐπιτυγχόντες μισθολογία πολὺ ἀνωτέρα τῶν διδασκαλικῶν ἐξασφαλίζουν θέσιν ἐξαιρετικὴν ἐν τῇ Κοινωνίᾳ πρὸς εἰρωνείαν τῶν δημοδιδασκάλων, οἵτινες καὶ μόρφωσιν διαθέτουν ἀλλὰ καὶ ἔργον λεπτότατον καὶ σημαντικώτατον ἔχουν νὰ ἐπιτελέσουν— ἔφ' ὅσον εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἐναπετέθῃ τὸ μέλλον καὶ αὐτὴ ἡ ὑπόστασις τοῦ ἔθνους—ὁ δημοδιδασκαλικὸς κόσμος πεινῶν καὶ γυμνητεύων τίθεται εἰς τὸ περιθώριον τοῦ Κρατικοῦ ἐνδιαφέροντος, ἀγνοεῖται περικυρυνεῖται, ὠθεῖται εἰς τὴν ἀπόγνωσιν. Αἱ αὐτὸν δὲν ὑπάρχουν προαγωγαὶ ἀπὸ δωδεκαετίας τώρα. Αἱ αὐτὸν δὲν ὑπάρχουν ἀνάγκαι ζωῆς, οὕτως ἀνάγκαι ἐκπληρώσεως στοιχειωδῶν βιωτικῶν ὑποχρεώσεων, Αἱ αὐτὸν δὲν ὑπάρχουν οἰκογενειακαὶ ἀνάγκαι. Εἰς αὐτὸν ἐξαιρετικῶς δὲν ἀναγνωρίζονται στοιχειώδη ἀνθρώπινα δικαιώματα. Ἦ καὶ ἂν συνεισφέρῃ προθύμως πάντοτε εἰς τὴν πολιτείαν καὶ τὸν Λαόν;

Ἦ καὶ ἂν πᾶσαν ἰκμίδα τῆς ζωῆς τοῦ διαθέτῃ ὑπὲρ τῆς μορφώσεως καὶ ἐνημέρωσιν τῶν ἄλλων; τί καὶ ἂν ἐπιβαρυνῇται διὰ παντοῦ εἰδους καθηκόντων ἐπὶ πλέον τῶν εἰδικῶν; τί καὶ ἂν ἐν τῷ ἀριθμῷ τῆς ζωῆς ἀνελθῶν εἰς 18 κατὰ τὴν προβληματικὴν αὐτὴν τὴν ἀποκτῇ τοῦ ἐπιουσίου ἔργου;

Καὶ ὁμοῦ ἰδοὺ τί λέγουσιν οἱ συγκριτικοὶ ἀριθμοὶ καὶ τὰ πράγματα:

Ὁ Δημιλὸς τοῦ 1914 ἐλάμβανεν δρ. 150 μην.

1926 160

1926 λαμβάνει 75

μετὰ τὴν ἀξίαν τῆς σήμερις ἡς δραχμῆς. Ὁ μισθὸς τούτεστι τοῦ δημοδιδασκα-

λου άντι νά μείνη δ αὐτός μέ τόν τοῦ 1914 τοῦλάχιστον, τοῦναντίον ἐμειώθη σήμεραν κατά τὸ ἴμισιν!

Σημειοῦμεν ὅτι κατὰ τὸ 1914 ὁ δημοδιδάσκαλος ἦτο ὁ ἐπάλληλος ὁ ὀλιγώτερον παντός ἄλλου ἀμειβόμενος. Καί οὕτω ἐνῶ κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὸν μισθὸν τοῦ 1914 ὁ μισθὸς τοῦ δημοδιδασκάλου τοῦ 1926 ἔπρεπε νά εἴνε 3000 δραχμαὶ μηνιαίως κατὰ μέσον ὅρον, δὲν εἶναι σήμεραν περισσότερος τῶν 1342 δραχμῶν!

Τὸν μισθὸν τοῦτον λαμβάνει σήμεραν μέ τὸ φάσμα τῆς πείνης ἀσημέραι στυγνότερον καὶ ἀπαισιώτερον προβάλλον ὁ δημοδιδάσκαλος ὁ πενιχῶς Λιδοσκαλεῖον καὶ Πανεπιστήμιον!

Ἀλλὰ πιστεύουν σοβαρῶς οἱ ἄρμόδιοι ὅτι ὑπὸ τοιαύτας τραγικὰς συνθήκας διατελῶν ὁ ἐργάτης τοῦ δημοτικοῦ σχολείου εἶναι δυνατόν νά ἀνταποκριθῇ εἰς τὸ μέγα ἀναπλαστικὸν τοῦ ἔργου; πιστεύουν ὅτι μέ περιφρονημένην δημοτικὴν ἐκπαίδευσιν δύναται νά περισσῶθῃ τὸ ἔθνος κατὰ τὴν κρίσιν ἱστορικῆν καμπήν, τὴν ὅποιαν σήμεραν διανύει; πιστεύουν ὅτι μέ ἐκπαιδευτικὴν πολιτικὴν οἷα ἡ σύμμερον ἀκουμένη δύναται ν' ἀνορθωθῇ ἡ καθυστερημένη μας Λαϊκὴ παιδεία; πιστεύουν ὅτι διὰ τῆς σκληρῆς ἀστροφίας, ἡ ὅποια ἐπιδεικνύεται κατ' ἐξάίρεσιν πρὸς τοὺς δημοδιδασκάλους διὰ ἐπιτύχουν νά συγκρατήσουν τὴν ἀπὸ ἐτῶν συνεχιζομένην διαρροὴν τῶν ἐκλεκτοτέρων στοιχείων τοῦ κλάδου πρὸς ἄλλα ἐπαγγέλματα καὶ ἄλλας δημοσίους ὑπηρεσίας; ἡ Λιδοσκαλικὴ Ὀμοσπονδία πιστεῖται εἰς τὸ ἀντίθετον. Διὰ τοῦτο ἀκριβῶς καὶ ὡς ἐθιμοσκομένη διὰ τῶν συλλόγων τῆς εἰς πεινὴν ἐπαφῇ μετὰ τοῦ λαοῦ καὶ διασπασμένη τὰς πνευματικὰς ἀνάγκας τοῦ — διὰ τῆς πληρώσεως τῶν ὁποίων θέλομεν ἐπιτύχει τὸ μέγιστον τῆς καλλιέργειας τῶν πλουτοπαραγωγικῶν πόρων τῆς χώρας καὶ τῆς ἀποδόσεως εἰς παραγωγήν — ἀπευθύνει δι' ὑστάτην προαὶν ἐκκλησίαν πρὸς τοὺς ἄρμόδιους τονίζουσα τὴν ἀνάγκην, ὅπως οὐτοὶ ἐνδιαιφερόμενοι σοβαρῶς πλέον διὰ τὴν δημοτικὴν ἐκπαίδευσιν ἀρχίζοντες ἐκ τῆς βασικῆς ἐπιστάσεως, ἥτις εἶνε ἡ οἰκονομικὴν τὴν ταύτην καὶ ἀνευ τῆς ὁποίας καὶ τὰ σοφώτερα Νομοθετικὰ διατάγματα εἶναι προδεδεικμένα εἰς ναυάγιον καὶ ἀποτυχίαν. Ἡ ὁδὸς τῆς οἰκονομικῆς ἐπιστάσεως εἶνε ἀνοικτή. Καὶ αὕτη εἶνε τὸ Διάταγμα τῆς διαβαθμίσεως, ἐξ' οὗ κατὰ παράδοξον ἀντίληψιν ἀφαιρέθῃ ἡ διάταξις περὶ οἰκονομικῆς ἐφαρμογῆς ὡσεὶ δημοτικῆς ἐκπαίδευσιν ἀπὲν ἀνάγκην τιτλοῦσαν καὶ ἀξιωματοῦσαν καὶ ὅχι θετικῆς ἀρωγῆς. Ἡ οἰκονομικὴ ἐφαρμογὴ τοῦ διατάγματος οὐδεμίαν ἐπιδοχόμενη ἀναβολὴν καὶ καταστάσις πλέον ἀνάγκη ἐπιτακτικὴ καὶ ἀναπόφευκτος εἶνε ἡ μόνη σωτηρία λίαν, ἥτις θέλει ἐξασφαλίσαι τὴν ζωὴν τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαίδευσιν. Ἡ ἀπόδοσις τῶν κατακρατούμενων μισθῶν τῶν δημοδιδασκάλων θεωρουμένη ὡς ἡ μῆλλον ἐπιγούσα ὑπόθεσις τοῦ Ὑπουργείου τῆς παιδείας θέλει ἐξασφαλίσαι ἀπ' ἐνός μὲν ἐργάτας ἀποσιωπῆσαι εἰς τὸ μέγα ἀναπλαστικὸν τῶν ἔργων, ἀπ' ἑτέρου δὲ ἀποδοσὶν σχολικὴν ἐξίσωσιν, ἐπ' ἧς θὰ δυνηθῶμεν νά στρεφόμεν πᾶσαν ἐλπίδα ἀναγεννήσεως τοῦ ἔθνους μας.

Ἡ Λιδοσκαλικὴ Ὀμοσπονδία ἀπαιτοῦσα τοὺς πόθους καὶ ἐπιθυμίας τοῦ λαοῦ μας, διψῶντος διὰ μέαν ἀληθινὴν καὶ συγχρονισμένην μόρφωσιν εἶνε ἀπαραδάντων πεπεισμένη ὅτι τὸ Κράτος δύναται εἰν θέλῃ νά ἐξέλθῃ πόρους, δι' ὧν θὰ

κατορθωθῇ ἡ κάλυψις τῆς διὰ τὴν ἀποδοσὶν τῶν μισθῶν ἀναγκαίου δαπάνης.

2. Ἐκκαθάρσις.

Ἀμεσος συνέπεια τῆς οἰκονομικῆς ἐκπαιδεύσεως τοῦ δημοδιδασκάλου θὰ ἦτο ἡ ἀξίωσις αὐτοῦ ὅπως δι' ἐκθέσεων τῶν Ἐπιθετητῶν ἐκκαθαρισθῶσι τῆς ὑπηρεσίας τὰ ἀνίκανα στοιχεία τοῦ κλάδου τὰ παραιοφύσαντα κατὰ καιρούς, ἵνα ἀπ' ἐνός μὲν τὸ δημοτικὸν σχολεῖον ἀπαλλαγῇ διδασκάλων ἀχρηστών καὶ ἐπιβλαβῶν εἰς τὸ ἔργον τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως, ἀπ' ἑτέρου δὲ ἐμπνευσθῇ εἰς ὅλους ἀνεξαιρέτως τοὺς λειτουργοὺς αὐτῆς ἡ ἰδέα τοῦ καθήκοντος καὶ τῆς ἀφοσιώσεως πρὸς τὸ μέγα ἔργον τοῦ ἀναμορφωτοῦ τοῦ ὁποῖον προϋποθέτει ἀρίστην παιδαγωγικὴν μόρφωσιν ἀκραιότητα χαρακτῆρος καὶ ἐντεταμένην καὶ ψυχολογημένην ἐνδοσχολικὴν καὶ ἐξωσχολικὴν δράσιν. Στοιχεῖα ἐκκαθαριστέα δεῖν νά θεωρηθῶσι.

- 1) οἱ ὑπερβάντες τὸ ὅριον τῆς ἡλικίας
- 2) οἱ προσωρινοὶ ὑποδιδάσκαλοι
- 3) οἱ κατόπιν ὑπευθύνων προτάσεων τῶν ἐπιθετητῶν κρηθιζόμενοι ἀνίκανοι ἀνεξαρτήτως προσόντων καὶ ἡλικίας
- 4) οἱ ὑποβαλλόντες ψευδῇ τεκμήρια ἀποδῶν καὶ ὑπηρεσίας.

3. Συρράξεις.

Εἶναι γνωστὰ αἱ ἀντίθετοι συνθήκαι, ὑπ' ἧς ἐπιτελεῖ τὸ ἔργον τοῦ ἐξαιρετικῶς ὁ δημοδιδάσκαλος. Ὁ συγχρωτισμὸς αὐτοῦ μετὰ παιδων πάσης προελεύσεως καὶ πολλὰκις σωματικῆς ὑγείας ἀμφιβόλου καὶ ὑπόπτου, ἡ ὑπερέντασις τοῦ νευροῦ αὐτοῦ συστήματος κατὰ τὴν εὐσυνείδητον διεξαγωγὴν τῆς ἐργασίας του, ἡ ἀνάγκη τῆς ἐντατικῆς παρακολούθησεως τῆς προόδου ἐνὸς ἐκάστου τῶν μαθητῶν, ἡ ἐνδελεχὴς προσπαθεῖσθαι ἀνακαλύψαι τῆς ἰδιοφυΐας καὶ τῆς ἀναλύσεως τῆς ψυχροσυνθέσεως ἐνὸς ἐκάστου τῶν τροφίμων τοῦ σχολείου, ἡ χαρὰ καὶ ἡ λύπη τὴν ὅποιαν μετὰ τῶν μαθητῶν συνδοκίμαζει, αἱ ἱθικαὶ στενοχωρίαι τὰς ὁποίας καθ' ἐκάστην αἰσθάνεται λόγῳ τῶν ποικίλων ἐμποδίων τὰ ὁποία συναντᾷ εἰς ἀμαθὴ κοινωνίαν ἐν τῷ μέσῳ τῆς πόλεως δρόμῳ, ἡ οἰκονομικὴ του ἀνεπάρκεια, ἡ ἑλλειψις ὑγιεινῆς κατοικίας καὶ εὐνοικῶν συνθηκῶν οἰκογενειακῆς ζωῆς, ἡ ἀδυναμία τῆς μορφώσεως καὶ ἀναδείξεως τῶν ἐκπαιδευτικῶν καὶ ἀπαιτούμενων τῶν ἐκπαιδευτικῶν τοῦ διαβλῶσις εἰς σχολικὰ κτίρια ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀνήλια καὶ ὑγρὰ, ἰδοὺ οἱ κυριώτεροι παράγοντες, οἵτινες ὑποσκάπτουσι τὴν ὑγείαν ταχέως καὶ ἐκτείνουσιν τὴν ἀναλογία μὴ παρατηρουμένη εἰς οὐδὲν ἄλλο ἐπάγγελμα, δὲν δύναται νά ἐξουδετερωθῶσιν εἰμὴ διὰ μιᾶς ἐγκαίρου ἀποχωρήσεως τοῦ δημοδιδασκάλου ἀπὸ τοῦ ἐπαγγέλματος, τὸ ὁποῖον τραγικὸν τέλος εἰς τὸν ἐργάτην τοῦ ἐπιφυλάσσει. Ἐνδείκνυται συνεπῶς καὶ διὰ τὴν ὀφελίμωτον ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀναγκῶν τοῦ σχολείου ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἀδικοκοπὴν ἀνακαίνισιν τοῦ προσωπικοῦ διὰ νέου σφριγῶντος τοῦτου.

- 1) ἡ ἐλπίδα τῶν ἀπαιτούμενων διὰ τὴν ἀποχώρησιν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας 35 ἐτῶν εἰς 25 διὰ τοὺς ἄνδρας καὶ 20 διὰ τὰς ἐκ τῆς μητρότητος καὶ τῆς μεγαλειότητος εὐαισθησίας φθαρομένης γυναῖκας, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ὁποίων νά δύναται νά λαμβάνουν ἀνάλογον καὶ ἐπαρκῆ διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ζωῆς σύνταξιν 2) ἡ ἀπὸ λῆψις ἀπολύσεως τοῦ μισθοῦ ὡς συντάξις διὰ τοὺς καθιστάμενους ἀνίκανους περὶ τὴν ἀντικειμένη τῆς ἐπαγγέλματος κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὑπηρεσίας

8) Ὁ ὑπολογισμὸς τοῦ χρόνου τῶν ἀποδῶν τῶν δημοδιδασκάλων εἰς τὰ διδασκαλεῖα ὡς ὑπηρεσίας συναξίμου, ὅπως συμβαίνει διὰ τοὺς ἄλλους δημοσίους ἐπαγγέλτους.

4. Ἐκπαιδεύσεις ναυίων καὶ ὁργάνωσις δωρεῶν ταξιδίων.

Γνωστὴ εἶναι ἡ ὑψηλὴ σημασία τῶν ταξιδίων μελετῶν, δι' ὧν ὁ μὲν δημοδιδάσκαλος πλουτίζεται διὰ πραγματικῶν γνώσεων, τὸ δὲ σχολικὸν ἔργον ὑποβοηθεῖται, διευρύνεται θαυμασίως. Τὴν ἐκτίμησιν τῆς σπουδαιότητος τοῦτων μαρτυρεῖ τὸ ὑπὲρ αὐτῶν ἐνδιαφέρον παντός πεπολιτισμένου Κράτους καὶ ἡ προσπιθεῖσθαι ταῦτα πραγματοποιῶνται συχνότερον, ἐπ' ὀφελὲς τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ τῶν λειτουργῶν αὐτῆς. Κατὰ τὰ μεταπολεμικὰ ἰδίως ἔτη πυρετώδους κινήσεως τῶν ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν ἀνά τὰς χώρας τῶν καὶ τὰς ξέναις ταῦτας — ἔρα ταξίδια Ἐλβετῶν καὶ Τσεχοσλοβῶν μέχρι τῆς Ἑλλάδος — τεῖνε νά ἀνυψῶσιν τὸ σύγχρονον Εὐρωπαϊκὸν δημοτικὸν σχολεῖον εἰς παράγοντα πρῶτης δυνάμεως.

Ὅπως ἀντιθέτως, ὁ Ἕλλην δημοδιδάσκαλος, δυσπραγῶν οἰκονομικῶς καὶ ἀκαταδεδικασμένος νά ἀγνοῇ τί πέραν τοῦ στενοῦ ὁρίζοντος τῆς ἰδιαίτερας πατρὸς συμβαίνει, ὅχι μόνον ἀδυνατεῖ νά παρακολουθήσῃ τὴν ζωὴν καὶ τὴν κίνησιν ἐν ταῖς ξέναις χώραις ἰδίως ὁμασίαν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν Ἑλληνικὴν πατρίδα ἀγνοεῖ. Ἄν διὰ τοὺς στρατιωτικὸς ἔχει ὁρισθῇ ἐκπαιδεύσεις ναυίων εἰς τὰ ταξίδια τῶν, περισσότερον ἐπιβάλλεται διὰ τὴν προαγωγὴν τῶν συμφερόντων τῆς δημοτικῆς ἐκπαίδευσιν.

α) Ἡ παροχὴ ἐκπαιδεύσεως ναυίων, διὰ τοὺς δημοδιδασκάλους ὡς αὕτη ἀναγνωρίζεται διὰ τοὺς στρατιωτικούς καὶ

Ἡ ὁργάνωσις δωρεῶν ταξιδίων μελετῶν πρὸς σκοποὺς ἐκπαιδευτικούς.

5. Ἀδελφία.

Πολλὰκις παρίσταται ἀνάγκη, ὅπως διαρκούντων τῶν μαθημάτων χορηγῶνται εἰς τοὺς δημοδιδασκάλους α) ὀλιγοήμεροι ἀδελφὲς δι' ἐκτάκτους οἰκονομικὰς τῶν ἀνάγκας ἐπιγούσης φύσεως καὶ β) ἀδελφὲς λόγῳ ἀσθενείας ἢ ἀναρωτικῶν τοιαύτων.

Ἡ συγκεντρωτικὴ ὁμαδὴ διοικήσεως τῆς ἐκπαίδευσιν καὶ ἡ ἐξάρτησις ἀπαρτῶν τῶν διατυπώσεων ἐκ τοῦ κέντρου, ἀπ' ἐνός μὲν ἐπιβαρύνουν τοῦτο διὰ σημαντικῆς ὑπηρεσίας, ἀπ' ἑτέρου δὲ συντελοῦν πολλὰκις εἰς δημοσιολογίαν ἀδυσχερίαν, τὰ ὁποία ἐπισυμβαίνουν εἰς λόγῳ αὐθαίρετον κρίσεως τῶν ἀρμόδιων ὑπαλλήλων, εἰς λόγῳ ἐπιβλαβείας τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐγκριτικῆς διαγραφῆς.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους καὶ διὰ τὴν εὐρυθμίαν χορηγῶνται τῶν ἀδελφῶν, τοσούτον ἀπαραίτητον διὰ τὴν ὑγιεινὴν τοῦ ἐπαγγέλματος, ἡ Λιδοσκαλικὴ Ὀμοσπονδία προτείνει, ὅπως διὰ Νομοθετικῶν μέτρων καθορισθῇ:

- 1) ἀποκέντρωσις τῶν ἀδελφῶν.
- 2) διαρρυθμίσις τῶν λόγῳ ἀσθενείας ἀδελφῶν διὰ τὸν ἀπολύτως καὶ ἡ ἀπλοποίησις τῆς διαδικασίας διὰ τὴν χορηγῶνται αὐτῶν.
- 3) ὁργάνωσις τῆς σχολιατρικῆς ὑπηρεσίας κατὰ τρόπον, ὥστε ν' ἀποβῇ ἐκτενέστερα καὶ πρακτικῶς ὀφελιμώτερα διὰ τὰ παιδιὰ καὶ διδασκάλους.

Β'. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ

Αἱ μεγάλαι ἀρχαὶ τῆς αὐτοδιοικήσεως καὶ ἀποκεντρώσεως, καλλιεργούμεναι καὶ πρὸ τοῦ πολέμου, ἀλλὰ ἐντατικῶς

τερον κατά τὰ μεταπολεμικά ἔτη, ἀπέδωκαν ἀγλαούς καρπούς ἐν τε τοῖς σχολείοις καὶ τῇ διαχειρίσει τῶν κοινῶν καὶ τῇ ἐκλογῇ τῶν τοπικῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ, ὡς γεννῶσαι τόσον αἰσθηματὶς εὐθύνης καὶ ἀναπτύσσουσαι τὴν ἐπίγνωσιν τῶν δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων τῶν πολιτῶν, δι' ἧς καὶ μόνως προάγεται καὶ εὐημερεῖ τὸ σύνολον καὶ τὸ ἄτομον.

Ἡ εἰς διαφόρους Κρατικούς κλάδους ἐνδεικνυομένη ἐφαρμογὴ τῶν ἀρχῶν τούτων, διὰ τὴν ἐκπαιδεύσιν θεωρεῖται ὡς μᾶλλον ἐπείγουσα καὶ ἐπιβεβλημένη. (Ὡς ἔργατά αὐτῆς, ἐφαρμόζοντες ταύτας κατὰ τὰ νεώτερα παιδαγωγικά πορίσματα εἰς τοὺς τροφίμους τῶν, δικαιούνται περισσότερον παντὸς ἄλλου νὰ ἐπιζητήσουν, ὅπως αἱ ἀρχαὶ αὗται διέπουν αὐτοὺς, τὰς σχέσεις τῶν πρὸς τοὺς προϊστάμενους τῶν, ὅπως καὶ τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν τῶν ἐκπαιδευτικῶν πραγμάτων.

Συνεπῶς διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ τὴν προαγωγὴν τῶν συμφερόντων τοῦ Κλάδου ἐν τῇ κοινῇ καὶ τῆς ἐνότητος αὐτοῦ ὡς οργανισμοῦ ζητοῦμεν, ὅπως, διὰ Νομοθετικῶν μέτρων καθιερωθῶσι τὰ ἑξῆς:

1. Πλήρης Διοικητικὴ ἀποκέντρωσις ἦτοι:

α) Μετάθεσις πάσης δικαιodoσίας σχετικῆς μὲ τὴν Λαϊκὴν Ἐκπαιδεύσιν εἰς χεῖρας συμβουλίων.

β) Ἐξασφάλισις τῶν συμβουλίων τούτων κατὰ παντὸς κομματικοῦ ἐπηρρασμοῦ.

γ) Ἀναγνώρισις οὐσιαστικωτέρας πρωτοβουλίας καὶ δικαιodoσίας εἰς τὰ συμβούλια καὶ ὑποχρεωτικὴ διὰ τὰς πολιτικές διοικητικές ἀρχάς (καὶ Ὑπουργὸν) ἐκτέλεσις τῶν ἀποφάσεων τῶν συμβουλίων τούτων.

δ) Ἀμεσος μεταρρυθμισις τοῦ Ἀνωτέρου Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου, ὥστε τοῦτο νὰ καταστῇ σῶμα ἐκπαιδευτικῶν ἀνεξάρτητον καὶ χειράφητον ἀπὸ τὴν ἄμεσον ἢ ἔμμεσον ἐπίδρασιν τῶν ὀργάνων τῆς πολιτικῆς διοικήσεως, τῶν δ. ποιῶν ἢ ἐπέμβασις εἶναι ἐπιζημία διὰ τὴν Λαϊκὴν Ἐκπαιδεύσιν.

ε) Μεταβολὴ τοῦ χαρακτῆρος τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου, ὥστε τοῦτο νὰ καταστῇ ἐκπαιδευτικὸν Σῶμα καὶ εὐρύνει τῆς δικαιodoσίας καὶ ἰδιοδιότητος τοῦ εἰς ἑ. τι ἀφορᾷ τὴν περιφέρειάν του καὶ τὸ προσωπικὸν αὐτῆς.

2. Πραγματικὴ αὐτοδιοίκησις τοῦ κλάδου ἦτοι:

α) Συμμετοχὴ εἰς πάντα τὰ συμβούλια, ἐποπτικῶν, ἐκτελέσεως περιφερείας ἐκπαιδευτικῶν, ἀναλόγου ἀριθμοῦ ἐκλεγμένων ὑπὸ τοῦ κλάδου μελῶν.

β) Ὁργάνωσις τοῦ Παιδαγωγικοῦ Συνεδρίου ἀριωτέρας, ὥστε τοῦτο νὰ καταστῇ ὁργανισμὸς δημοσίου δικαίου καὶ αἱ ἀποφάσεις του αἱ ἀπορρέουσαι ἀπὸ τὴν ἐν αὐτοῦ συγκέντρωσιν τῆς διδασκαλικῆς πείρας ἔχουν τὸ ἀπαιτούμενον κύρος.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ

Ἡ Ὁμοσπονδία ἡμῶν, ἐκπροσωποῦσα ὑπαλληλικὸν κλάδον, ὁ ὁποῖος, ὡς εὐρισκόμενος εἰς ἄμεσον καὶ διάρκει μὲ τὸν Λαὸν ἐπαφὴν, εἶναι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζῃ τὴν κατάστασιν, εἰς τὴν ὅποιαν οὗτος εὐρίσκεται καὶ τὰς ἀνάγκας αὐτοῦ, ἔχει τὴν γνώμην ὅτι, ἡ Πολιτεία χάριν τῆς πραγματικῆς αὐτοῦ μορφώσεως καὶ τῆς ἑθνικῆς εὐημερίας, ὀφείλει νὰ λάβῃ σύντονα καὶ δραστικά μέτρα ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῆς Λαϊκῆς Ἐκπαιδεύσεως.

Πρὸς τοῦτο, ἐπανειλημμένως συζητήσασα κατὰ τὰς Γενικὰς αὐτῆς Συνελεύσεις, ἔλαβεν ἀποφάσεις, αἱ ὁποῖαι μελετῶμεναι ὑπὸ τῆς Πολιτείας καὶ υἱοθετοῦμεναι παρ' αὐτῆς θὰ συντείνουν εἰς τὴν προαγωγὴν τῆς Ἐκπαιδεύσεως, ἢ ὅποια εὐρίσκεται εἰς ταπεινὸν ἐπίπεδον, σιγαλὴν πρὸς τὴν θέσιν, τὴν ὅποιαν αὕτη κέκτηται εἰς τὰς ὁμόρους Χώρας.

Αἱ ἀποφάσεις αὗται, ἀνφερόμεναι εἰς τὴν μεταρρυθμίσιν τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως, ἔχουσιν ἐν κεφαλῇ ὡς ἑξῆς:

α) **Δημοτικὴ** γλῶσσα ὡς ὄργανον διδασκαλίας ἐν τῇ Δημοτικῇ σχολείῳ.

β) Ἀνθρωπιστικὸς χαρακτῆρ τοῦ ἔργου τῆς ἀγωγῆς.

γ) Ἀποκέντρωσις ἀναλυτικοῦ προγράμματος καὶ προσαρμογὴ αὐτοῦ εἰς τὰς φυσικὰς καὶ κοινωνικὰς συνθήκας τῆς εὐρυτέρας γεωγραφικῆς περιοχῆς. Ἐξαγωγή εἰς τὸ ἀναλυτικὸν πρόγραμμα μαθημάτων πρακτικῶν γνώσεων.

δ) Δημοσιονομικὰ σχολικῆς ζωῆς κατὰ τὰς νεωτέρας ἀντιλήψεις.

ε) **Ὑποχρεωτικὸν ἐπέτακτον**, ἐπὶ τοῦ παρόντος, δημοτικῶν σχολείων.

στ) Κατάρτησις τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων ἡ μεταβολὴ τούτων εἰς πρακτικὰς σχολάς.

ζ) Ἐνσωμασίς σχολείων ἀρρένων καὶ θηλέων.

η) Ἐλάττωσις ἀναλογίας μαθητῶν κατὰ διδάσκαλον.

θ) Προαιρετικὴ μετασχολικὴ λαϊκὴ ἐκπαιδεύσις καὶ ἀγὼν κατὰ τοῦ ἀναλυτικῆς προγράμματος.

ι) Δημοκρατικωτέρα καὶ σποκιμωτέρα ὁργάνωσις τῶν σχολικῶν ἐπιτροπῶν. Ἀναγνώρισις εἰς αὐτὰς πραγματικῆς πρωτοβουλίας καὶ εὐρυτέρας δικαιodoσίας, παραχώρησις εἰς τὸ σχολικὸν ταμεῖον σπουδαίων οἰκονομικῶν πύργων καὶ ὑποχρεώσεως τῶν κοινοτήτων νὰ παραχωροῦν εἰς αὐτὰς χώρον διὰ σχολικῶν κήπων.

ια) Ἡ μετεκπαιδεύσις τῶν Δημοδιδασκάλων, θεωρουμένη ἀπαραίτητος διὰ τὸν πληρέστερον καταρτισμὸν, αὐτῶν, δέον νὰ ἐνισχυθῇ, ὁργανομένη ἐπὶ βάσει οὐσιαστικωτέρων καὶ συμπληρουμένη διὰ τῆς ἰδρύσεως σχολείου πειραματικοῦ.

Κύριε Ὑπουργέ,

Ἡ Διδασκαλικὴ Ὁμοσπονδία, ἀποβλέπουσα εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς θέσεως τῶν μελῶν αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν ὁρῶν, ὑφ' οἷς τελεῖται σήμερον ἡ Λαϊκὴ ἐκπαιδεύσις, ἐπιδιώκει σκοποὺς ὑψηλοὺς καὶ αὐτόχρημα ἑθνικοὺς. Ἐκπροσωποῦσα δὲ τὸ σύνολον τοῦ δημοδιδασκαλικοῦ κλάδου, τοῦ τεταγμένου νὰ σφουρηλατήσῃ ἐπὶ τοῦ ἄκμονος τῶν ὑψηλοτέρων ἰδεῶν τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν σταδιοδρομίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, εἶνε ὑπόχρεωμένη νὰ τολήσῃ, ἔνευ τῆς λήψεως ριζικῶν καὶ ἀμέσων μέτρων ὑπὲρ τῆς δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως, πῶσα προσπάθεια τῆς Σῆς Κυβερνήσεως ὑπὲρ τῆς ἀναγεννήσεως τοῦ Λαοῦ καὶ τῆς εὐτυχεῖας τῆς Πατρίδος εἶνε καταδεδεικασμένοι ἐκ τῶν προτέρων νὰ ναυαγήσουν.

Ὑποβάλλουσα ἐπομένως τὰς προγραμματικὰς ταύτας ἀπόψεις τῆς καὶ αἰτουμένη τὴν υἱοθέτησιν αὐτῶν ἐκ μέρους Ὑμῶν, πιστεύει ἀκαρδάντως Κύριε Ὑπουργέ, ὅτι ἐκτελεῖ τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκον τῆς, ἀπεκδυομένη πάσης εὐθύνης διὰ τὰς τραγικὰς διὰ τὸ ἔθνος ἡμῶν συνέπειας, αἵτινες ἀσφαλὲς θὰ

ἐπακολουθήσουν ἐκ τῆς παρατάσεως τῆς σημερινῆς κακοδιαμονίας τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ τῶν ἔργων αὐτῆς.

Μετὰ τῆς προσηκούσης τιμῆς.

(Ἐντολὴ τοῦ Διοικητ. Συμβουλίου)

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Γ. Γραμματεὺς
Ν. Προκοπίδης Εὐάγ. Παράδης

ΤΟ ΥΠΟΜΝΗΜΑ

ΠΕΡΙ

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΩΝ ΤΙΝΩΝ

ΤΟΥ Ν. Δ. "ΠΕΡΙ ΔΙΑΒΑΘΜΙΣΕΩΣ"

Ἐπειδὴ τὸ Ν. Διάταγμα τῆς 18 Ἰουνίου δ. ε. περὶ διαβαθμίσεως τῶν δημοδιδασκάλων περιέχει ἀτελείας τινάς, αἵτινες σπουδαίως ζημιοῦσι τὰ συμφέροντα τῶν τινῶν τῶν λειτουργῶν τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως, ἡ Διδασκαλικὴ Ὁμοσπονδία λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσῃ Ὑμᾶς ὅπως εὐαρεστηθῇτε καὶ λάβετε ὑπ' ὄψιν τὰς κάτωθι τροποποιήσεις, αἵτινες ἀποτελοῦσι γράμην ἀμέσων τοῦ κλάδου.

1.—Ἡ κατὰ τὴν πρώτην παράγραφον τοῦ δ. γ' τοῦ ἀρθροῦ 3 ὁριζύμενη μετὰ π. παλαιοῦς νὰ ἐπιτραπῇ καὶ εἰς τοὺς ἔχοντας ἡλικίαν κάτω τῶν 40 ἐτῶν καὶ πενηντήριον πτυχίον δημοδιδασκαλείου ἢ ἐνδεικτικῶν α' ἢ β' τάξεως γυμνασίου ἢ ἀντιστοίχου τάξεως ἄλλου σχολείου.

2.—Εἰς τὸ τέλος τῆς δευτέρας παραγράφου τοῦ δ. γ' τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ νὰ προστεθῇ εἰς τούτων οἱ ἔχοντες ὑπερπαισκευαστὴν ὑπηρεσίαν νὰ προάγωνται εἰς τὴν δ' κατηγορίαν μετ' αὐτῶν ἐκθετῶν τοῦ οὐλοῦ Ἐκθεωρητοῦ.

3.—Εἰς τὴν παράγραφον α' τοῦ δ. θ' τοῦ ἀρθροῦ 3 νὰ προστεθῇ ὡς καὶ οἱ ὑποστάντες τὰς κατὰ νόμον διευθυντικὰς ἐξετάσεις.

4.—Εἰς τὴν παρ. β' τοῦ δ. 2 τοῦ ἀρθροῦ 6 περὶ προσωρινῶν διευθυντῶν νὰ προστεθῇ καὶ ἐκ τούτων τῶν πτυχισμένων πρωτοβαθμίων, αἵτινες εὐδοκίμως ἐπὶ δεκαετίαν τολμάχιστον διηθύναν πολυτάξια δημοτικὰ σχολεία.

5.—Νὰ προστεθῇ ἰδιαίτερον ἀρθρον περὶ τῶν Ἐκθεωρητῶν τῶν δημοτικῶν σχολείων, ἔχοντων εὐσεβῶς οἱ ἐκθεωρητῶν τῶν δημοτ. σχολείων ἔχουσι βαθμὸν τμηματάρχου β' τάξεως, δυνάμενοι μετὰ πενηνταετὴ ὑδρόκλιμον ὑπηρεσίαν νὰ προαχθῶσι, προτάσει τοῦ ἐκπαιδ. Συμβουλίου εἰς τὸν βαθμὸν τμηματάρχου α' τάξεως. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκθεωρητῶν τῶν δημοτ. σχολείων, τῶν ἔχοντων βαθμὸν τμηματάρχου α' τάξεως, δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ἡμισυ τοῦ συνόλου ἀριθμοῦ τῶν Ἐκθεωρητῶν τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως. Τὸ δ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 3 τοῦ 2857 καταργεῖται.

6.—Εἰς τὸ ἀρθρον 8 νὰ προστεθῇ τὸ ἑξῆς δ': «Ἡ Διάταξις αὕτη θεωρεῖται λαγύουσα ἀπὸ τῆς θεοῦνης περιόδου τοῦ σχολ. ἔτους 2927—1928».

8.—Νὰ προστεθῇ ἕτερον ἀρθρον τὸ ἑξῆς: «Ἡ σύνταξις τῶν δημοδιδασκάλων κανονίζεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1927 ὡς καὶ τῶν λοιπῶν δημοσίων αὐτῆς δημοσίων ὑπαλλήλων.

Μετὰ τῆς προσηκούσης τιμῆς

(Ἐντολὴ τοῦ Α. Συμβουλίου)

Τὸ ἔργον τῶν Κυβερνητῶν διευκολύνεται, ἂν ἐκτιμῶσιν ὅπως πρέπει τὸν δημοδιδάσκαλον.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ-ΚΡΙΣΕΙΣ

ΤΟ ΤΑΜΕΙΟΝ ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Εἰς τὸ σήμερον φύλλον τοῦ «Δ. Β.» δημοσιεύεται τὸ τελευταῖον μέρος τοῦ Ν. Δ. «περὶ ταμείου προνοίας τῶν δημοσίων υπαλλήλων».

Ὡς βλέπουν οἱ συνάδελφοι τὸ διάταγμα τοῦτο ἔχει τροποποιηθῇ ἐν πολλοῖς ἀπὸ τὸ ἐν ἀρχῇ καταρτισθὲν σχέδιον, τὸ ὁποῖον κατακρίνανεν διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 81 καὶ 82 φύλλων τοῦ «Δ. Β.»

Μολοντοὶ δὲ δὲν συνίπτεται πλήρως μὲ τὸν σκοπὸν, πρὸς τὸν ὁποῖον ἀνέβλεπεν ἡ συζητήσιμος κατὰ τὴν Ἡ. Γεν. Συνέλευσιν ἰδρυομένη ἰδίᾳ «Ταμείου Ἀλληλοβοήθειας» ἐν τούτοις τὸ διάταγμα τοῦτο ἔρχεται νὰ πληρώσῃ, ἀποσπῶν, ἓνα κενόν, τὸ ὁποῖον εἶχε δημιουργήσῃ ἡ διέπουσα τοὺς κρατικούς υπαλλήλους Νομολογία.

Ἡ Διοίκησις ἐγνώρισεν ἥδη εἰς τοὺς Συλλόγους τοὺς λόγους, ἕνεκα τῶν ὁποίων δὲν ἐκινήθη ἡ ἀντιρροσὴ κατὰ τοῦ διατάγματος τούτου, ἰδίως μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς διαβαθμίσεως μας, καὶ τὰς σκέψεις τῆς περιμελλομένης ἐνεργείας μας.

Ἐν τούτοις, δὲν δυνάμεθα, παρὰ τὰ χαιρετήσωμεν τὸ διάταγμα ὡς παρέχον εἰς τοὺς δημοσίους υπαλλήλους κλίμα ἀκρίβειας, ἓνα φωτὸς εἰς τὸ σκοτεινὸν υπαλληλικὸν μέλλον, μὲ τὴν ἐλπίδα, δὲ, συμπληρούμενον καταλήψεις, θὰ συντελέσῃ σὺν τῷ χρόνῳ εἰς τὴν δημιουργίαν ἑνὸς ὁμοῦ καὶ σοβαροῦ οικονομικοῦ οργανισμοῦ, ἀνταξίου τῆς μεγάλῃς του ἀποστολῆς.

ΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΕΦΑΛΑΝΙΑΣ

Καθ' ἣν στιγμήν ἡ Διοίκησις τῆς Ὁμοσπονδίας καὶ μετ' αὐτῆς ὁλόκληρος ὁ κλάδος ἀγρύπνους παρακολουθεῖ τὴν ἐξέλιξιν τῶν μεγάλων μας ζητημάτων—ἐν οἷς τὴν οικονομικὴν ἐνίσχυσιν τοῦ κλάδου καὶ τὴν ἀνάκλησιν τῆς ἀπολύσεως τῶν ἀναβέβλων τοῦ τῶς Δ. Συμβουλίου—ὁ Σύλλογος τῶν Κεφαλῶνων Δημοδιδομένων διεκδικῶν τὸ μονοπώλιον τῆς ἀναβελτικῆς ἀλλοτρίωσης, ἐπανέρχεται δι' ἐπίδοσιν τοῦ πρὸς τὴν Διοίκησιν ἐπὶ τοῦ δημοσιουδέντος εἰς τὸ «ἰδιόδικ». Πᾶσαν πρακτικὴν τοῦ καὶ διὰ διεξόδου ἐρωτημάτων του, τὰ ὁποῖα χαρακτηρίζει ἀδικαιοσύνης νευρικότης καὶ ἴσως παρὰ τοῦτον, προσπαθεῖ δῶναι καὶ καλὰ νὰ πείσῃ τὴν Διοίκησιν, δὲν αὖτις ἀκαταλλῶς καὶ ἀδελφικῶς διεκδικεῖ τὸ ἐν ἑαυτῇ ἀπολυμένον δυνατὸν ἐλπίδων. Συγκεκριμένως ὁ πρόεδρος τοῦ Συλλόγου κ. Σταματίου, παρακολουθῶν, αὐτὸς κατ' ἐξαιρέσιν, φαίνεται καὶ μὲ εἰδικὸν φανὸν ὑπόθεσιν πρὸς τὴν ὁποίαν κατὰ τὴν λογικὴν του, μετ' ὀλίγων ἐπιδοσίων φέροντος ἀποβλέπει ἡ Διοίκησις καὶ οἱ ἄλλοι σύλλογοι, παρανοιάζεται κατὰ τὸς τῆς Διοικήσεως ἐπὶ τῶν ἐξῆς σημείων: 1) Διότι ἡ Διοίκησις δὲν διαμαρτυρῶν ἥπως ἔπρεπε πρὸς τὸν Ἰ. Πουργὸν τῆς Παιδείας, ἀλλὰ καὶ δὲν ἐδημοσίευσε τυχὸν ὑποβληθεῖσαν διαμαρτυρίαν της, καὶ 2) Διότι αὖτις διὰ ἐπίδοσιν τοῦ Γεν. Γραμματέως τῆς Ὁμοσπονδίας, δημοσιευθεῖσης περιληπτικῆς εἰς τὸν «Ἐλ. Τύπου», υἱοθετεῖ τὴν γνώμην δὲ τὸ τῶς Διοικ. Συμβουλίου ἀπελύθη διὰ λόγους πειθαρχικούς.

Ἡ Διοίκησις τῆς Ὁμοσπονδίας ἐπιθυμοῦσα νὰ θέσῃ τέρμα εἰς δυσήτησιν, τὴν ὁποίαν τὸδὸν ἀδελφίως, ἀδελφῶς ἀλλὰ καὶ εἰς ἀκατάλληλον στιγμήν ἀνεκίνησεν ὁ κ. Σταματίου—καίτοι ἔχει ἀνακατασκευασθῇ τὴν συνείδησιν, δὲ ἐν προκειμένῳ ἔδρασε καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ ὁρᾷ κατὰ τὸν πᾶλλον ἀρμόζοντα τρόπον—εἶναι ὑποχρεωμένη διὰ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὴν περιέργειαν καὶ διαλύσῃ τὴν καχυποψίαν τοῦ κ. Σταματίου νὰ ὁμολώσῃ τὰ ἑξῆς:

1ον) Δὲν εἶναι ἄληθές, δὲ δὲν διαμαρτυρῶν ἥπως ἔπρεπε εἰς τὸν κ. Ἰ. Πουργόν. Ἀληθὲς ἐστὶν καὶ εὐαποδοκίμῳ εἶναι τοῦναντίον, δὲ αὖτις κατ' ἐπανάληψιν καὶ ἐκαίρως διαμαρτυρηθεῖσα προφορικῶς πρὸς τὸν κ. Ἀλγινέτην καὶ γραπτῶς διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 10 (20-8) ἐγγράφου τῆς ἑξῆς ἀφ' ἑξῆς τοῦ δημοσίου νὰ προκαλέσῃ διακοπὴν τῶν σχέσεων της μετὰ τοῦ κ. Ἰ. Πουργοῦ. Τοῦτο ὅμως νὰ βεβαιώσῃ παρὰ τοῦ τότε Γεν. Γραμματέως κ. Λαμπραδίου. Τὴν ἔγγραφον διαμαρτυρίαν της, παρομοίαν κατὰ τὸ ἴσος καὶ τὸ λεκτικὸν πρὸς τὸ ὑπόμνημα τὸ δημοσιεύσιν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον τοῦ «Ἐλ. Τύπου» καὶ ὁμοειδῆς μετὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν, ἡ Διοίκησις δὲν ἐθεώρησε ἀκόπῃ νὰ δημοσιεύσῃ κατόπιν τῆς ἐπακολούθησας ἀποχωρήσεως τοῦ κ. Ἀλγινέτου, διότι ἥτο βεβαίον, δὲ θὰ ἐδημοσίευσεν μετ' ὀλίγων ἡμερῶν ὑπόμνημα ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως, ποῦ θὰ ἐπεδίδοτο εἰς τὸν ἀναλαμπάνοντα νέον ὑπουργόν.

2ον) Ἀναληθεστάτην εἶναι ἡ κατηγορία, τὴν ὁποίαν ἐπέβλεψε—ἔγω τῶν πραγμάτων εὐρισκόμενος ὁ κ. Σταματίου—νὰ διατυπώσῃ κατὰ τῆς Διοικήσεως του, ἐπὶ τῇ δὲ αὖτις διεκέρυξε δῆθεν διὰ τοῦ τύπου, δὲ ἡ ἀπόλυσιν τῶν μελῶν τοῦ τῶς Δ. Συμβουλίου ἐγένετο διὰ λόγους πειθαρχικούς.

Τοιαύτην ὑπόψιν μόνον ἡ φαντασία ἐνδὲς ἐπιπλοαίως κρίνοντος τὰ πράγματα ἠδύνατο νὰ συλλάβῃ καὶ ἐκφράσῃ. Τὸ γεγονός εἶναι δὲ ὁ Γεν. Γραμματεὺς τῆς Ὁμοσπονδίας κατόπιν κριτικῆς ἐπιμετώσεως τοῦ «Ἐλ. Τύπου» τῆς 18-11-20, κακῶς διατυπώσαντος τὸ δικαιολογητικὸν τῆς ἀπολύσεως τῶν ἀναβέβλων καὶ ἐκφράσαντος τὴν γνώμην, δὲ ἠδύνατο νὰ διαταχθῇ ἡ διαλύσις τῆς οργανώσεως τῶν δημοδιδομένων, ἔσπευσε φρονίμως ποῖων καὶ διὰ νὰ διαλύσῃ δημοσυνηθείας ἐντυπώσεις,—μὴ ἐξυπαρτεύσας οὖτε τὴν ὑπόθεσιν τῶν ἀπολυθέντων, ἀλλ' οὖτε καὶ τὴν Ὁργάνωσιν—νὰ ἀποστείλῃ εἰς τὸν «Ἐλ. Τύπον» Τύπον, ἐπίδοσιν ἥτις ἐδημοσιεύθη περιληπτικῶς καὶ ἐν ἡ μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐγράφοντο τὰ ἑξῆς: «... ἡ ἀπόλυσιν τῶν μελῶν τοῦ τῶς Δ. Συμβουλίου ἐγένετο κατὰ τὸ δικαιολογητικὸν μὲν τὸ ὑπουργεῖον διὰ λόγους πειθαρχικούς, πρὸς τὴν ἡμῶν τῶν συμφερόντων τῆς Δ. Η. Μ. ἔκπαιδυσίως καὶ δὲ διὰ τοῦτο δῆθεν ταῦτα διεπνεύοντο—ὡς γίνονται ὑπαντιγμός—ἀπὸ κομμουνιστικῆς ἀρχῆς...» καὶ πᾶρα κάτω ἐκφράζω τὴν ἐκκλησίαν μου, διότι ἐφημερίδας περιωπῆς τοῦ «Ἐλ. Τύπου» διατυπῶναι ἀδανανόητος τὴν γνώμην, δὲ ἠδύνατο τότε νὰ διαταχθῇ ἡ διαλύσις τῆς ὁμοσπονδίας...»

Ἐὰν ἡ δύναμις τοῦ «Ἐλευθ. Τύπου» θεωρηθῇ οὐχὶ συμφερόμενος δι' ἐαυτὴν τὴν καταχωρεθῇ ὁλοκλήρως τῆς ἐπίδοσιν τοῦ γενικοῦ γραμματέως τῆς

Ὁμοσπονδίας ἡλλοίως δὲ διὰ τῆς περιληπτικῆς δημοσιεύσεως τὸ νόημα τῆς ἐπιδοσιν κατὰ αὐτὴν, δὲν πταίει ἀσφαλῶς ἡ Διοίκησις, ἀλλ' ὁ κ. Σταματίου ποῦ ἐν τῇ σπουδῇ του νὰ εὖρῃ ἐπιχειρήματα διὰ μίαν ἀκαρπὸν καὶ ἀστοχὸν πολεμικὴν δὲν ἠκολούθησεν τὴν ὁδὸν ποῦ ἔπρεπε καὶ ποῦ ἥτο ἡ ἡτῆσις ἐκγεγνησιν καὶ διασαφῆσιν ἐκ μέρους τῆς Διοικήσεως.

Κατόπιν τούτων ἡ Διοίκησις, ἡ ὁποία ἐγκαινιάσασα τὴν ἀρχὴν νὰ θέσῃ ὑπ' ἡσὶν τῶν συλλόγων τὸ ἔργον της, ἀνὰ πᾶσαν στιγμήν ἔχει ἐν προκειμένῳ ἥρεμον τὴν συνείδησιν, διότι ἐπιδόκειμασται πλήρως παρὰ τῶν Συλλόγων μέχρι σήμερον ἐν τῇ πορείᾳ τὴν ὁποίαν ἀκολουθεῖ, καλῶς τὸν Συλλόγον. Κεφαλῶνων, ὅπως δημοσιεύσιν μετὰ τὸ πνεῦμα τῆς ἰερᾶς ἐνότητος, τὸ ὁποῖον ἐκαλλιεργεῖ τὸδὸν θαυμασίου ἡ τελευταία Συνέλευσις ἀρθῇ εἰς τὸ ἴσος τῆς ἀποστολῆς του, πᾶν ἡ παρεμβάλλων προδοκίμῳ εἰς τὸ ἔργον τῆς Διοικήσεως κατὰ τὰς κριτικὰς στιγμὰς, τὰς ὁποίας διερχεται ὁ κλάδος, ἡντιμετῶν τὴν ἀκλήρῃν πραγματικότητα εἰς τὴν ὁποίαν εὐρισκόμεθα καὶ τὰ ὅσα ἡ ἀνεπιθυμία κατὰ τὸ πλεονεξία τῆς Διοικήσεως του, ἀφ' ἧν τὸν μεροληπτικὸν ἐλεγχον καὶ τὰ ἐπιχειρήματα διὰ τὸ ἴσος μετὰ τὸ ποῦ ἀνακίπτει δι' εὐθετέρων καιρῶν καὶ ὁποῦ ὁ κλάδος θὰ ἔχει ἐκλύσιν ἱκανοποιητικὰς τὰ μεγάλα του ζητήματα.

Ἄλλως πρῶτων ἀναλαμπάνει τραγῆσις εὐθύνας, διὰ τὰς ὁποίας οἱ ὡμοῖ του—ὡς διεβιωθῇ—δὲν ἀντέχουν καὶ δι' ὅς θὰ εἶναι ὑπόλογος ἀπέναντι τοῦ κλάδου, τοῦ ὁποῖου τὰ συμφέροντα διακυβεύονται διὰ μίαν ἀστοχὴν καὶ τελείως ἀστοχίαν πολεμικήν.

Περὶβάλλει μετὰ τὴν ἐκπαιδευθῇ δας κ. Σταματίου, τὴν Διοίκησιν ὅπως τὴν περιεβάλλει διὰ τῆς ψήφου δας—ἐνδοχῶς—τὴν ἡθικὰς, πιστεύοντες εἰς αὐτὴν καὶ δὲν θὰ μετανοήσῃ. Πρὸ παντὸς μὴν διεκδικεῖ τὸ μονοπώλιον τῆς «ἡλλοτρίωσης» ἀλλ' ἐτοιμασθῇ διὰ τοῖς ἀκλήρῃς ἀγῶνας, ποῦ μὴς περιμένουν....

Δ' ΕΝΑ "ΑΓΡΥΠΝΟΝ"

Στὸ «Φῶς» τῆς 15-7ου δίδονται ουστάσεις εἰς τὸ Δ. Σ. τῆς Ὁμοσπονδίας ἀπὸ κάποιον, ποῦ ὑπογράφεται «ἀγρύπνος», γιὰ τὸς δὲν τὸν συμφύει νὰ βάλῃ τὸ ὄνομα του, «νὰ βαδίσῃ τὸν ἴσος ὁδόν», ποῦ ἐγράψαν ἱερεῖς ἕως τῶρα Συνελεύσεως.

Ἐπειδὴ ὁ «ἀγρύπνος» δὲν εἶχε σκοπὸν μετὰ τὸ ἐλπίσιν ἄδρον του νὰ κάμῃ συστάσεις εἰς τὸ Συμβούλιον, ἀλλ' ἁπλῶς νὰ διακηρύξῃ δι' αὐτοῦ προέρχεται ἀπὸ τὴν μειοψηφίαν τῆς 11ης Συνελεύσεως, ἡ ὁποία μὲ κῆποιον ἐτερείναι ἐπέβαλε τὴν θέλησιν της εἰς τὴν πλειοψηφίαν καὶ ἐδημιούργησε τοιοῦτοτρόπως ἓνα κενὸν προηγούμενον, ποῦ ἔβλεπε πάλιν ἀπὸ Ὁργανωτικῆς ἀπόψεως, εἰμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ μὴ τὸν παρακολουθήσωμεν. Ἀντιμετώμῃ μόνον, διότι τὸ «Φῶς» ἀφίγει τὰς πολυτίμους ἀληθῶς στήλας του εἰς τοὺς διαφόρους ἀγρύπνους διὰ νὰ προσβάλλουν κατὰ τοιοῦτον τρόπον τὴν 11 Συνέλευσιν, ἡ ὁποία μὲ τὴν ἀπόφασιν, ποῦ ἔλαβε παρὰ ὁμοφώνου ἐκλογῆς ἐνδὲς Συμβουλίου, ἔγραψε μίαν τιμητικὴν, πράγματι, σελίδα εἰς τὰ ὁργανωτικὰ χρονικά μας, μὴ ἀπαντημένην ἐννοία εἰς τὰ χρονικά καμίας Ὁργανώσεως.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, δὲ ἐξακολουθῇ ἀγρύπνων ὁ «ἀγρύπνος», διότι, ἐν αὐτῇ 233 ψήφοι τῆς 11 Συνελεύσεως, ποῦ ἐπικαλεῖται συμφωνήσιν μετὰ τὴν γνώμην του, τὸ Συμβούλιον μας εἶναι ἔτοιμον νὰ παραμερίσῃ παραδίδον τὰς τιμὰς καὶ τὰς εὐθύνας τῆς Διοικήσεως εἰς ὅλους τοὺς μετ' αὐτοῦ «ἀγρύπνους». Καὶ τοιοῦτοτρόπως παύει ὑφιστάμενον τὸ ἐκ τῆς «ἐκτετακτικῆς» ἐκλογῆς μας δημιουργηθῇ «κενὸν προηγούμενον».

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΣΤΗΝ ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑ

ΜΙΑ ΕΡΕΥΝΑ ΤΟΥ ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ
ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Ε. ΠΑΡΑΣΧΗ

Β.

Ο **αναλφαριθμητισμός**, ή μεγάλη αυτή μάστιγα που δέρνει τους καθυστερημένους λαούς βρίσκεται στην Τσεχοσλοβακία στο στάδιο της εξαφάνισης. Η αναλογία των αναλφαριθμητών στη χώρα αυτή, που δεν είχε σφοδρούς αρχαίους προγόνους, μα ούτε και ναρκισσεύεται σήμερα είναι μονάχα 21/2 οιο.

Χαίρε Ελλάδα, που κοντεύεις στο σημείο αυτό να κερδίσεις το παγκόσμιο ρεκόρ! Το αίτιο του θαύματος αυτού πολύ γνωστό.

Οι **Τσεχοσλοβάκοι** δεν κάνουν οικονομίες στην **εκπαίδευση**. Αρχίζουν απ' εκεί που ξεκινάει κάθε θετική εκπαιδευτική δράση, από το **χρῆμα**. Και **πληρώνουν**. **Έτσι λύνουν** το ένα μετά το άλλο τα μεγάλα τους εκπαιδευτικά προβλήματα, έτσι αποχτούν προσωπικό με πιστή στη δουλειά του, έτσι το δπλίζουν με δύναμη, έτσι καλυτερεύουν τη ράτσα τους, έτσι αυξάνουν τα ήθικα κι εθνικά τους κεφάλαια.

Έμεις εδώ κάναμε τιλούχους τους δασκάλους της χώρας και κρεμάσαμε την προκοπή των σκολειών μας από τους βαθμούς! Κακόμοιρε Έλληνικὲ λαὲ που πληρώνεις φόρους για να μην έχεις εκπαίδευση!

Τὸ γεγονός και μόνο πὼς οἱ Τσεχοσλοβάκοι δασκάλοι ἐπιχειροῦν σιερά **ταξιδιών μελετών** στὰ μεταπολεμικὰ χρόνια γυρίζοντας τὴ χώρα τους και τὴν Τουρκία, Ἑλλάδα και Αἴγυπτο ἀκόμα, ἀποδείχνει πὼς τὸ Κράτος ἐκεί **πληρώνει** κι ἔχει **χορηγίες** ἐκείνους, που πρωτοστατοῦν στὴ δημιουργία διαλεγτῶν πολιτικῶν και πολιτισμῶν. Ὁ Τσεχοσλοβάκος δάσκαλος παίρνοντας τὸ πτυχίο τοῦ Διδασκαλείου δὲν ἀντικρύζει στὸ πρῶτο του βῆμα τὸ φάσμα τῆς πείνας.

Ἐνάντια, μὲ τὸν ἱκανοποιητικὸ μισθὸ που παίρνει (1000 κορώνες τὸν μῆνα, μ' ἄλλα λόγια 2800 δικές μας σημερινές δραχμές) ἀντιμετωπίζει ἀρκετὰ καλὰ τὴ ζωὴ και τὶς ἀπαιτήσεις τῆς. Τὸ ἴδιο κι ἡ δασκάλα που πληρώνεται ὁμοία μὲ τὸ δάσκαλο.

Ὁ μισθὸς αὐτὸς αὐξάνει σύμφωνα μὲ τὴ λογικὴ ἀντιλήψη, πὼς αὐξάνουν κι οἱ ἀνάγκες τῆς ζωῆς.

Ἐτσι **κάθε τρία χρόνια** δίνουν στὸ δάσκαλο αὐξηση 150 κορώνες τὸ μῆνα (400 δικές μας δραχμές). Στους διευθυντὰς πρόσθετο ἐπίδομα ἀπὸ 200 κορώνες τὸ μῆνα (500 πάνω κάτω δραχμές). Κι αὐτὸ γιὰ νὰ μὴν πληρώνει καθαρωτικὰ και γραφικὰ ἀπὸ τὴ τέχνη του — ὅπως γίνεται στὸν μακάριο τόπο μας — νὰ κρατᾶει τιμημένη τὴ θέση του και νὰ δουλεύει και καλύτερα. Μὰ δὲν ξεφλεῖ τὸ Κράτος ὡς ἐδῶ.

Βλέπει και πάρα πέρα **στὰ παιδιὰ** τοῦ δασκάλου. (Ἐδῶ τὰ θυμάται μονάχα ὅταν τὰ ζητάει — ὅσα ζήσουν — γιὰ τὸ στρατό). Και πληρώνει στὸ δάσκαλο ἐπίδομα 150 κορώνες τὸ μῆνα γιὰ τὸ πρῶτο παιδί και 250 κορώνες γιὰ τὸ πρῶτο και δεύτερο μαζί.

Και κάτι ἄλλο. Ἐνῶ ἐδῶ τὸ ἐνοικιοστάσιο μᾶς πετάει στὸ ὑπαιθρο, βγάζοντας μας ἀπὸ σπῆτι που πληρώνουμε ὅπως — ὅπως ἔμεις, ἐκεί **τὸ Δημόσιο πληρώνει τὸ ἐνοίκιο** τοῦ δασκάλου και σὶς πόλεις και στὰ χωριά. Κι αὐτὸ γιὰτὶ οἱ ὑπουργοὶ τῶν Οἰκονομικῶν δὲν εἶναι ἐκεῖ παντοκράτορες. Θὰ προσθέσω μὲ

ἄλλη σημαντικὴ λεπτομέρεια. Οἱ μισθοὶ τῶν δασκάλων στὴν Τσεχοσλοβακία εἶναι οἱ ἴδιοι μὲ τοὺς μισθοὺς τῶν ἄλλων ὑπαλλήλων και τῶν κατωτέρων στρατιωτικῶν, γιὰτὶ ἐκεῖ ἐπικρατεῖ ἡ ἀντίληψη, πὼς τὰ κρατικὰ ὄργανα μὴ πὺ ἐξυπηρετοῦν τοὺς ἴδιους σκοποὺς πρέπει και νὰ πληρώνονται ὁμοία και δίχως διακρίσεις.

Ἐδῶ στὴν ἐνδοξὴ χώρα τῶν διακρίσεων συνθησάμε νὰ ξυπνοῦμε κάθε πρῶτὸ μὲ καινούργιες ἐκπληξῆς!

Μὰ κ' οἱ **συντάξεις** στὸ Κράτος τῶν «Σοκόλ», τῆς ὁγείας και εὐρωστίας εἶναι ἀξίολογες και ἱκανοποιητικῆς. Τὰ γεράματα ἐκεῖ δὲν ὀρθώνονται μὲ τὸ σκληρὸ ἐρωτηματικὸ τῆς ἀγνωστῆς κατάντιας και τοῦ οἰκτροῦ ξεπεσμοῦ. Ἐκεῖ δὲν ντρέπεται νὰ λεί κανένας πὼς εἶναι: «ὑπαλληλὸς» ἢ «συνταξιούχος». Δὲν ἱσχυρίζομαστε βέβαια πὼς ἡ κατάσταση στὴν Τσεχοσλοβακία εἶναι ρόδινη γιὰ τὸ μισθωτὸ. Κοινὰ κι ὁμοία τὰ βάσανα τῶν μισθωτῶν. Οἱ ἑλαφρὲς παραλλαγῆς δὲν ἀλλάζουν τὴν οὐσία. Μὰ οἱ πληροφορίες μας παρουσιάζουν τὴν κατάσταση ἐκεῖ **δουγνῆτα καλὴν** ἀπὸ τὴ δική μας, ἐδῶ. Ὁ δάσκαλος ἀποχωρῶντας μόλις συμπληρώσει τὰ 60 του χρόνια ἢ 40 στὴν ὑπηρεσία παίρνει γιὰ σύνταξη χωρὶς πολλὰς διατυπώσεις, **ἀλόκληρο τὸ μισθὸ** του. Τώρα προσπαθοῦν νὰ **ἐλαττωσούν** σημαντικὰ τὰ ὅρια αὐτὰ και σύμφωνα μὲ ἀνθρωπιστικώτερες ἀντιλήψεις.

Ἄδειες παίρνουν οἱ Τσεχοσλοβάκοι γιὰ ἐπείγουσες ἀτομικῆς ἢ οἰκογενειακῆς ἀνάγκες και ἀναρρωτικῆς. Οἱ πρῶτες δίνονται γιὰ ἓνα τὸ πολὺ μῆνα. Ἀν αὐτὲς παραταθοῦν πέρα ἀπὸ αὐτὸν οἱ ἀδειούχοι πληρώνουν τοὺς προσωρινούς ἀντικαταστάτες τους ἀπὸ τὸ μισθό τους. Ὅσο βαστοῦν οἱ ἀρρώστειες κ' οἱ ἀναρρωτικῆς ἄδειες, οἱ δασκάλοι παίρνουν τὸ μισθὸ τους **δίχως καμμία μείωση**. Ἐδῶ θεωροῦμαστε ὑπεύθυνοι γιὰ τὶς ἀρρώστειες ἔμεις και γιὰντὸ τιμωρούμαστε μὲ κρατήσεις και παιδεύομαστε μὲ χίλιες δυὸ διατυπώσεις!

Θὰ ἔπρεπε νὰ ἀναφέρουμε πὼς ἔχτες ἀπὸ τὶς ἄλλες εὐκολίες, που γίνονται στὸν Τσεχοσλοβάκο δάσκαλο και στὸ ἔργο του, τοῦ διευκολύνουν και τὰ ταξίδια που κάνει στὴ χώρα του μὲ τὸν ἀντικειμενικὸ σκοπὸ νὰ τὴ γνωρίσει κι ὕστερα νὰ τὴ διδάξει. Ἐτσι κάθε δάσκαλος εἶναι ἐμφωδιασμένος μὲ ἰδιαίτερο βιβλιᾶριο — ὁμοίον μὲ τὸ βιβλιᾶριο τῶν δικῶν μας στρατιωτικῶν — που ἔχει κολλημένη τὴ φωτογραφία του και μ' αὐτὸ ταξιδεύει — ὅταν θέλει κι ἔχει καιρό — σ' ὅλες τὶς ἐπαρχίες τοῦ Κράτους μὲ ἐκπατση ναύλων 33 οιο. Ἐδῶ στὴν Ἀθήνα ὑπάρχει δάσκαλος — και πολλοὶ ἄλλοι ὑπαλληλοὶ — που δὲν ἔχει κατεβάσει τὸ παιδί του στὸν Παιραϊά γιὰ νὰ ἴδῃ τί πρᾶγμα εἶναι αὐτὴ ἡ θάλασσα ἀπὸ κοντὰ! Ἡ περὶ(φημη) **ἐπισκεψα** πᾶσι περικατὰ ἀπὸ καιρὸ στὸν τόπο μας. Ἀς φωνάζουν ὅσο θέλουν ἂν δὲν βαριοῦνται οἱ παιδαγωγοὶ μας. Νὰ προχωρήσουμε πᾶρα κάτω; Ἄς σταθοῦμε. Οἱ στήλες τοῦ «Δ. Βήματος» εἶναι λιγοστῆς.

Τὰ **πράγματα** που ἀναφέραμε εἶναι ἀρκετὰ και μιλοῦν περισσότερο ἀπὸ τὰ λόγια και τοὺς τίτλους, που μᾶς χορηγοῦν. (Ἡ συνέχεια σὲ ἄλλο φύλλο)

ΤΑ ΕΠΟΠΤΙΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ

Ἀς ὅσα γράφονται και λέγονται γιὰ τὴ συγκρότηση τῶν τοπικῶν Ἑποπτικῶν Συμβουλίων βγαίνει ἓνα συμπέρασμα. Ὅτι ὁ δημοδιδάσκαλος, που ἔχει νύσση καλὰ τί θὰ πῇ Ἑποπτικὸ Συμβούλιο, και ποῖος εἶναι ὁ προορισμὸς του, ὅχι μόνον δὲν ἐρωτᾶται γιὰ νὰ πῇ τὴ γνώμη του γιὰ τὴν ἀριτίωτερή συγκρότηση τοῦ Συμβουλίου του, ἀλλὰ και ὅταν ἀποσπειράται μὲ τὴν Ὀμοσπονδία του — νὰ ὁμοδύξῃ τὸν τρόπο τῆς θερραπείας τοῦ κακοῦ, εὐρίσκει χίλιες δυὸ ἀντιρρήσεις. Μὰ ἔτσι θὰ πάρε μπροστὰ; Πὼς εἶναι δυνατό νὰ βγῇ κάτι καλὸ, ὅταν δὲν ἐρωτᾶται ἐκεῖνος που πρέπει νὰ ἐρωτηθῇ;

Τὸ ζήτημα τῆς συγκροτήσεως τῶν Ἑποπτικῶν Συμβουλίων δὲν εἶναι τόσο εὐκόλο, ὅπως τὸ νομίζουν πολλοί. Ἀπὸ τὰ μέχρι σήμερα ἐφαρμοσθέντα μέτρα, μπορεῖ νὰ πῇ κανεὶς ὅτι τὸ τελειότερο ἦτο τριμελὲς Συμβούλιο, δηλαδὴ τὸ ἀποτελούμενον ἀπὸ τὸν Ἐπιθεωρητὴ, τὸ Γυμνασιάρχῃ και τὸ Λικαστῇ. Τὸ ἄλλο, μὲ τὰ αἰρετὰ μέλη, ἀπέτυχαν οἰκτρότατα. Ἀν λοιπὸν θέλωμε νὰ γίνῃ καλύτερο τὸ Συμβούλιο, πρέπει νὰ προστεθοῦν εἰς αὐτὸ και δύο δημοδιδάσκαλοι, ἐκλεγόμενοι ἀπὸ τοὺς διδασκάλους τῆς περιφέρειας. Παρουσιάζει βέβαια, και τὸ σύστημα αὐτὸ τὶς δυσκολίες του, εἶναι ὅμως τὸ προτιμώτερο ἀπ' ὅλα τὰ ἄλλα ὅδὸ μέλητην τοιαῦτα, τῆς εἰσόδου δηλαδὴ εἰς τοπικὰ Ἑποπτικὰ Συμβούλια τῶν διαφόρων Προέδρων ἀνθρώπων κατ' ὅλα ἀξιολόγων, ἐντελῶς ὅμως ἀκαταλλήλων γιὰ τὴ θέση τοῦ Ἑποπτικοῦ Συμβουλίου.

Ἡ προσθήκη τῶν δύο δημοδιδασκάλων θὰ εἶναι ἓνα μεγάλο βῆμα πρὸς τὰ ἔμπροσ, βῆμα, ὅχι τοῦ δημοδιδασκάλου, ἀλλὰ τῆς Δημοτ. Ἐκπαιδεύσεως.

Θὰ ὁλοκληπεται και τὸ ἄλλο βῆμα, τοῦ νὰ μὴν εἶναι μέλη τοῦ Συμβουλίου μας και οἱ Γυμνασιάρχαι. Κι αὐτοὶ εἶναι ἔνοιο πρὸς τὴν ὑπερησῖαν τοῦ Συμβουλίου τῆς Δημοτ. Ἐκπαιδεύσεως, πρὸς τὴν ὁποῖαν δὲν ἔχουν καμμίαν ἀπολύτως σχέση. Ἀγνοοῦντες πρόσωπα και πράγματα, παρίστανται εἰς τὰ Συμβούλια, γιὰ νὰ λέγουν ἓνα «ναί» ἢ ἓνα «ὄχι» — σπανιώτατα τοῦτο — εἰς τὴν εἰσήγησιν τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ. Αὐτὸ συμβαίνει, ὅχι διότι λείπει ἡ μόρφωσις ἢ ἡ δύναμις τοῦ χαρακτῆρος, ἀλλὰ διότι λείπει ἡ γνώσις τῶν πραγμάτων και τοῦ μηχανισμοῦ τῆς λειτουργίας τῆς Δημοτ. Ἐκπαιδεύσεως.

Ἐπειτα συμβαίνει και ἓνα ἄλλο. Ὅπου δὲν ὑπάρχει Γυμνασιάρχῃ, λαμβάνει μέρος στὸ Συμβούλιο ὁ διευθυντὴς τοῦ Ἑλλην. Σχολείου. Ἐ μὲ γιὰτὶ, ὅς παρακαλῶ, νὰ παρατηρῇ κανεὶς τὸ θέαμα αὐτὸ, νὰ διοικῆται ὁ δημοδιδάσκαλος ἀπὸ τὸν διευθυντὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Σχολείου, τὸν χθεσινόν — πολλὰκις — μαθητὴν του;

Γιὰ τοὺς λόγους αὐτοὺς δὲν πρέπει νὰ εἶναι στὸ Συμβούλιό μας λειτουργοὶ τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως. Αὐτὸ ὅμως θὰ γίνῃ ὅσπερα ἂν ὀλίγα χρόνια, ὅταν θὰ δείξωμε ὅτι ἡ εἰσόδός μας στὰ Ἑποπτικὰ Συμβούλια ἔφερε πράγματι τὰ ἀποτελέσματα, που ὁποσχόμεθα.

Διτῆς Ε'. ἀρ. Βόλου Κ. Θεοδωρόπουλος

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ Διατάγματος τῆς διαβαθμίσεως. — Τὸ Ὑπουργεῖον ἀπέστειλε πρὸς τοὺς Ἐπιθεωρητὰς ἐπεξηγηματικὴν ἐγκύκλιον περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Διατάγματος τῆς διαβαθμίσεως.

— Τὸ διατάγμα τὸ κατάρτισαν ὁδὸ τοῦ Ἑκκατ. Συμβουλίου περὶ ἀνασυγκροτήσεως τῶν Ἑποπτικῶν Συμβουλίων, δὲν ὑπεγράφη ἀκόμη ὁδὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας.

ΤΟ ΤΑΜΕΙΟΝ ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου καὶ τέλος)

Ἀρθρον 18.— Κατὰ τὰ πρῶτα ἐτη πρὸς σχηματισμὸν ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου κρατοῦνται 20 οἱ κατ' ἔτος ἐκ τῶν καταβαλλομένων ἐκαστοτὴ βοθημάτων καὶ μέχρι συμπληρώσεως τοῦ ποσοῦ τῶν διακοσίων ἐκατομμυρίων χαρτίνων δραχμῶν. Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου τὸ 1/20 ἀποδίδεται εἰς τὸ τέλος ἐκαστοῦ ἔτους εἰς τὰς ὑπαλλήλικας ὁργανώσεις.

Μεταβατικαὶ διατάξεις

Ἀρθρον 19.— Τὰ κατὰ τὴν πρώτην ἐκταγμένην χορηγηθῆσάντα βοθήματα μοιδοῦνται ἀναλόγως κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐφ' ὅσον τὸ σύνολον αὐτῶν εἶναι ἀνώτερον τῶν πραγματοποιηθέντων κατὰ τὴν ἀντιστοιχούν τριμηνίαν ἐσόδων τοῦ προηγουμένου ἔτους.

Κατὰ τὸ πρῶτον ὅπως ἔτος ταῦτα μειοῦνται ἀναλόγως τῶν ἐσόδων τῆς προηγουμένης τριμηνίας.

Ἡ διατάξις αὕτη δύναται νὰ παραταθῇ ἐφ' ὅσον μέχρι 5 ἐτῶν διὰ Διατάγματος ἐκδομένου προέσβει τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας Ὑπουργοῦ, κατ' ἀπόφασιν τοῦ Α. Συμβουλίου τοῦ Ταμείου.

Ἀρθρον 20.— Τὸ εἰς τοὺς μετὰ τὴν πρώτην τριμηνίαν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἐξερχομένους συμφῶνως πρὸς τὰς ἀνωτέρως διατάξεις ὑπαλλήλους παρεχόμενον βοήθημα δόλοκληρον ἢ ἡμισίου, κατὰ τὰ ἄρθρα 6 καὶ 6 τοῦ παρόντος, μειοῦται ὡς ἑξῆς:

- 1) Κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος 50 οἱ
- 2) Κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος 10 οἱ
- 3) Κατὰ τὸ τρίτον ἔτος 30 οἱ
- 4) Κατὰ τὸ τέταρτον ἔτος 20 οἱ
- 5) Κατὰ τὸ πέμπτον ἔτος 10 οἱ
- 6) Κατὰ τὸ ἕκτον ἔτος 5 οἱ.

Ἀρθρον 21.— Οἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 6 καὶ 6 ὑπαλλήλοι ἐξερχόμενοι τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας μετὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1927 καὶ πρὸ τῆς παρελεύσεως τῆς τριετίας θὰ δικαιούνται δόλοκληρον ἢ τοῦ ἡμισίως βοθημάτων ἐφ' ὅσον ἐξῆλθον τῆς ὑπηρεσίας δι' ἀπολύσεως, πλὴν τῆς περιπτώσεως τῆς ἀποχρῆς ἐκ τῶν καθηκόντων τῶν, ἢ λόγῳ δόλου ἡλικίας.

Τὸ εἰς τοὺς παρεχόμενον δόλοκληρον ἢ ἡμισίου βοήθημα μειοῦται ὡς ἑξῆς:

- α) Εἰς τοὺς ἐξερχομένους ἐντὸς τοῦ πρώτου ἔτους κατὰ 1/5 οἱ.
 - β) Εἰς τοὺς ἐξερχομένους ἐντὸς τοῦ δευτέρου καὶ τρίτου ἔτους κατὰ 60 οἱ.
- Διὰ τὸν ὁλοκληρὸν τὸν βοθημάτων ἢ ἀποσυρθεὶς τῶν κρατίσεων λαμβάνεται ὡς βόσις ἢ ἡμέρα τῆς ἐξόδου τοῦ ὑπαλλήλου ἐκ τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας ἢ κατὰ τοὺς καίμενους νόμους θεωρουμένη τοιαύτη.

Ἀρθρον 22.— Πῶς ἐκ μέρους τοῦ δικαιοῦ ψευδὴς δήλωσις ἐπὶ παντὸς παρ' αὐτοῦ αἰτουμένου στοιχείου ἐκτὸς τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ποινικοῦ νόμου συναπειρῶν ἀπεργεῖ τὴν στέγησιν παντὸς ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς ἐκδίδοντας ψευδεῖς πιστοποιήσεις δημοσίου ὑπαλλήλου.

Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος κανονισμοῦνται διὰ Διατάγματος ἀποδομένου προέσβει τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας, Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας Ὑπουργοῦ.

Πίναξ κρατίσεων εἰς μεταλλικὰς

Βαθμὸς	Μισθὸς Ποσόν ἑμνηνίας εἰς μεταλ. δραχμ.	Ποσόν κρατῆ-σεως εἰς Μ.Δ.
Πληρεξ. Ὑπουργός α' τάξ.	800	4 82.—
Πληρεξ. Ὑπουργός β' τάξ.	675	3 97.—
Πρόεδρος Ὑπουργός	625	3 25.—
Γ. Γραμματ. ἢ Γ. Διτῆς	525	3 21.—
Διευθυντὴς α' τάξεως	500	3 20.—
β' τάξ.	450	3 18.—
Τμηματάρχης α' τάξεως	400	3 16.—
β' τάξ.	350	3 12.80
Εισαγγετῆς	290	3 4.40
Γραμματεὺς α' τάξεως	240	3 7.30
β' τάξ.	190	3 6.70
Ἀκόλουθος	140	3 1.30

Βαθμὸς	Μισθὸς Ποσόν ἑμνηνίας εἰς μεταλ. δραχμ.	Ποσόν κρατῆ-σεως εἰς Μ.Δ.
Γραφεὺς α' τάξεως	120	3 8.60
β' τάξ.	90	3 2.70
Μαθητευόμενος	70	3 2.10

Δικαστικαί:

Πρόεδρος, Εισαγ. Ἀρ. Πάγ.	900	4 86.—
Ἀντιπρόεδρος	800	4 82.—
Ἀρσπαγίται, Ἀντισυνταγ.		
Πρόεδρος καὶ Εισαγ. Ἐπ.τ.	780	4 80.—
Ἀντιπρόεδρος Ἐπ.τῶν	700	4 28.—
Ἐπ.τ. καὶ Ἀντισυνταγ.	650	4 26.—
Πρόεδρος καὶ Εισαγ. Πρωτ.	600	4 24.—
Ἀντιπρόεδρος Πρωτοδικῶν	520	4 20.80
Πρωτ. καὶ Ἀντισ. Πρωτ.	475	4 19.—
Ἐμνηνικός Πάρεδρος	375	4 15.—
Γραμ. Ἀρ. Πάγ. καὶ Εισαγ.	400	4 16.—
Εἰρηνοδ. α' τάξ., Πταισμάτ.	350	4 14.—
Γραμμ. Ἐπ.τ. καὶ Εισαγγ.	370	4 8.10
Εἰρηνοδ. β' τάξεως	270	4 6.10
Γραμμ. Πρωτ. καὶ Εισαγ.	250	4 7.50
Γραμμ. καὶ ἀρχισυνταγ.	200	4 6.—
Εἰρη. α' τάξ. καὶ Πταισμάτ.		
Γραμμ. Εἰρ. β' τάξεως	180	4 5.40
Ἐπ.τ. καὶ Εισαγ.	200	4 6.—
Ἐπ.τ. καὶ Εισαγ.	180	4 5.40
Πρωτοδικ., Εισαγ.	175	4 5.25
Εἰρη. καὶ Πταισμάτ.	180	4 5.40
Γραμ. πολυμ. Δικαστ.	125	4 8.75
Εἰρη. καὶ Πταισμάτ.	100	4 8.00

Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον:

Πρόεδρος	800	4 82.—
Ἀντιπρ. καὶ Γεν. Ἐπιτροπός	750	4 80.—
Σύμβουλος	650	4 26.—
Πάρεδρος	500	4 20.—

Νομικὸν Συμβούλιον:

Δικαστικὸς Σύμβουλος	700	4 26.—
Νομικὸς Σύμβουλος	550	4 22.—

Ἀνωτάτη Ἐκπαιδευσις:

Τεχνικὸς καθηγ. Πανεπιστημ.	500	4 20.—
Πολυτεχν., Ἐκπαιδ. Σύμβουλ.		
καὶ Ἀν. Ἐπ.τ. Ἐκπαιδ.		
Ἐκπαιδ. καὶ Πανεπιστ.		
καὶ Πολυτεχνεῖοι,	400	4 16.—

Δημοτικὴ Ἐκπαιδευσις:

Οἱ πρὸ τῆς ἑφαρμογῆς τοῦ νόμου 2858 πρωτοβάθμιοι δημοδιδασκαλοὶ, ὅς καὶ οἱ α' καὶ β' τάξεως συμπληρώσαντες 15ετή υπηρεσίαν	180	8 5.40
Οἱ α' καὶ β' τάξ. ἔχοντες 15ετή υπηρεσίαν	140	4 4.20
Οἱ α' καὶ β' τάξ. μὴ ἔχοντες συμπληρωμένην δεκάτην υπηρεσίαν	120	4 8.60
Οἱ γ' τάξεως δημοδιδασκαλοὶ τοῦ νόμου 2858	100	4 8.—

Πίναξ ἐφ' ἧς ἀπαιτ. βοηθημάτων

εἰς μεταλλικὰς δραχμὰς

Βαθμὸς	Μισθὸς Ποσόν ἑμνηνίας εἰς μεταλ. δραχμὰς	Ποσόν κρατῆ-σεως εἰς Μ.Δ.
Πληρεξ. Ὑπουργός α' τάξ.	800	14.800
Πληρεξ. Ὑπουργός β' τάξ.	675	12.150
Πρόεδρος Ὑπουργός	625	11.120
Γεν. Γραμματ. ἢ Γεν. Διτῆς	525	9.450
Διευθυντὴς α' τάξεως	500	8.700
β' τάξ.	450	8.100
Τμηματάρχης α'	400	8.080
β'	350	8.000
Εισαγγετῆς	290	6.780
Γραμματεὺς α' τάξεως	240	5.760
β'	190	4.560
Ἀκόλουθος	140	3.860
Πρωτ. α' τάξεως	120	3.880
β'	90	3.160
Μαθητευόμενος	70	1.680

Δικαστικαί:

Πρόεδρ. καὶ Εισαγ. Ἀρ. Πάγ.	900	16.200
Ἀντιπρόεδρος Ἀρ. Πάγ.	800	14.400
Ἀρσπ. Ἀντισ. Ἀρ. Πάγ.	750	13.500
Ἀντιπρόεδρος Ἐπ.τῶν	700	12.000
Ἐπ.τ. καὶ Ἀντισυνταγ. Ἐπ.τ.	650	11.700
Πρόεδρ. Ἀντισυνταγ. Πρωτ.	600	10.200
Ἀντιπρόεδρος Πρωτοδικῶν	520	9.860
Πρωτ. καὶ Ἀντισ. Πρωτ.	475	8.550
Ἐμνηνικός Πάρεδρος	375	7.780
Γραμ. Ἀρ. Πάγ. καὶ Εισαγ.	400	8.050
Εἰρη. α' τάξεως καὶ Πταισμάτ.	350	7.440
Γραμ. Ἐπ.τ. καὶ Εισαγγ.	370	6.480
Εἰρηνοδικ. β' τάξεως	270	6.480
Γραμ. Πρωτ. καὶ Εισαγγ.	250	6.000

Βαθμὸς

Μισθὸς Ποσόν ἑμνηνίας εἰς ἀπαιτ. βοηθημάτων εἰς μεταλ. δραχμὰς

Γραμ. καὶ Ἀρχισυνταγ. Εἰρηνοδ.		
α' τάξ. καὶ Πταισμάτ.	200	4.800
Γραμ. Εἰρη. β' τάξεως	180	4.820
Ἐπ.τ. καὶ Εισαγ.	200	4.800
Ἐπ.τ. καὶ Εισαγ.	180	4.820
Πρωτοδικ. α'	175	4.200
Εἰρη. καὶ Πταισμάτ.	180	4.320
Γραμ. πολυμ. δικαστ.	125	3.000
Εἰρη. καὶ Πταισμάτ.	100	2.400

Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον:

Πρόεδρος	800	14.420
Ἀντιπρ. καὶ Γεν. Ἐπιτροπός	750	13.500
Σύμβουλος	650	11.700
Πάρεδρος	500	8.750

Νομικὸν Συμβούλιον:

Δικαστικὸς Σύμβουλος	700	13.600
Νομικὸς Σύμβουλος	550	9.900

Ἀνωτάτη Ἐκπαιδευσις:

Τεχνικὸς καθηγ. Πανεπιστημ. καὶ Πολυτεχν., Ἐκπαιδ. Σύμβ. καὶ Ἀν. Ἐπ.τ. Ἐκπαιδ.	500	8.750
Ἐκπαιδ. καὶ Πανεπιστ. καὶ Πολυτεχνεῖοι	400	8.050

Δημοτικὴ Ἐκπαιδευσις:

Οἱ πρὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου 2858 πρωτοβάθμιοι δημοδιδασκαλοὶ, ὅς καὶ οἱ α' καὶ β' τάξ. συμπληρώσαντες 15ετή υπηρεσίαν	180	4.820
Οἱ α' καὶ β' τάξ. ἔχοντες 15ετή υπηρεσίαν	140	3.860
Οἱ α' καὶ β' τάξ. μὴ ἔχοντες συμπληρωμένην δεκάτην υπηρεσίαν	120	2.880
Οἱ γ' τάξ. δημοδιδασκαλοὶ τοῦ νόμου 2858	100	2.400

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν ἑφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς τοὺς ἐπὶ τῆς Γεωργίας, Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν ἀνατίθενται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἰουνίου 1926

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΡΕΛΛΑΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Θ. Παγκαλός

Τὰ Μέλη: Α. Ροδόφ. Γ. Σκυρίδης. Α. Τανταλίδης. Α. Ταβουλάρης. Γ. Χαριτάκης. Χ. Τσερούλης. Β. Μάλλιος.

Οἱ ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΟΙ ΣΥΝΔΕΛΦΟΙ Εἰς Πάτρας

Τὸ δοθέν πλουσιώτατον γεῦμα εἰς τὴν ταράσαν τοῦ ἑρχομένου καὶ ρομαντικοῦ Ζυθεσιατορίου τοῦ κ. Δ. Μαρούδα παρατάθη μέχρι τῆς 2ας προλήτης. Ἀξιοσημειώτως ὡς ἔδωκεν καὶ εὐχάριστης τῶν ἀδελφῶν ἑμῶν. Κατ' αὐτὸ ἡγήθησαν καὶ ἀποφάσεις μετὰ ὡραίων ἐννοιῶν καὶ θαυμασίων ἐκφράσεων. Κυριώταται ἦσαν αἱ ἐξῆς ἢ παρὰ τοῦ καθηγητοῦ τῆς Γαλλικῆς κ. Περρολέν-τζου εἰς τὴν Γαλλικὴν ἐκ μέρους τῶν λειτουργῶν τῆς Δημοτικῆς καὶ Μίσης ἐκπαιδεύσεως Πατρῶν, ἢ παρὰ τοῦ κ. Γ. Σαρλῆ ἑλληνιστῆ ἐκ μέρους τῆς ἐνώσεως τῶν κ. κ. Καθηγητῶν καὶ ὁ παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Δημοδιδασκαλικοῦ Συνδέσμου Πατρῶν κ. Ἀλ. Κούτρα ἀνθυσμῶν χαριτωμένης λόγος ἐκ μέρους τῶν Ἀχαιῶν Διδασκασίων καὶ Δημοδιδασκάλων. Εἰς τὰς προκείμεναις καὶ τοὺς λόγους ἀκρίτως μετὰ καταφανοῦς συγκινήσεως ὁ ἐπὶ κεφαλῇ τῆς ἐκείνης κ. Βέκυλαν Πίλλου ἐκφράσας τὸν θαυμασμὸν αὐτοῦ καθὼς καὶ τὴν συναδέλφω του διὰ τὴν ὡραϊότητα, τὴν πολιτισμὸν καὶ τὴν ζωτικότητα τῆς νεότητος Ἑλλάδος καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν διὰ τὴν γενομένην εἰς αὐτοὺς λαμπρὰν ὁδοδοχὴν καὶ θεομορφωτὴν φιλοξενίαν εἰς Πάτρας. Τὴν 630 πρὸς τὴν ταῦ Σεβαστοῦ οἱ εἶνοι ἀνεχώρησαν δι' Ὀλυμπίαν.

ΤΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ Η. ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Ο κ. Χριμίσας, αντιπρόσωπος Καβάλας, συνεχίζων, λέγει: Καί δεν είνε συκοφαντία διὰ τὰ ἀναγνωστικά τῆς Δημοτικῆς καταργοῦν τὴν οἰκογένεια τὴν πατρίδα καὶ τὴν θρησκείαν; Καί τὸ ἔγκλημα ὧν τῶν βιβλίων εἶνε πού τὰ καταλαμβάνουν εὐκόλως τὰ παιδιὰ καὶ τὰ αἰσθάνονται. Καί δεν εἶνε συκοφαντία Κύριοι αὐτοὶ ποῦ ἐπιτήδευοι μέσθωσαν στὸ Ὑπουργεῖο καὶ χθὲς ἀκόμα, τι ἡ Συνέλευσις μας ἔλαβεν ἀποφάσεις ἀνιθέτους πρὸς τὴν ἐκπαιδευτικὴν πολιτικὴν τῆς ὑβερνήσεως, ὅταν ὁ λαοπρόβλητος Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας χθὲς ἀκόμα δημοσίωσεν τὸ διάγγελμά του πρὸς τὸν Ἑλληνικὸ λαὸ τῇ γλώσσᾳ τῶν ἀναγνωστικῶν καὶ ἔτσι τὸ νομοῖται βλαβερὰ καὶ τὸν ἐψήφισεν ὁλόκληρον καὶ ὡς ἀρχιστράτηγον τοῦ στρατοῦ τοῦ Ἑρμου δημοσίευσεν δύο ἡμερησίους διατάξεις τὴν ἰδίαν γλῶσσαν σὲ κοινωμῆτες στιγμὰς τοῦ Ἑθνικοῦ μας; Ἐφ' ὅσον κ. Συνάδελφοι, ἀμφίβολες ἀποφάσεις ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν αἰμένων νόμων ποτὲ κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ μᾶς παρεξηγήσῃ ἂν δὲν ὑπάρξῃ συκοφαντία. Καί οὐδ' ἀπὸ λέγου με πεποθισμένη κ. Ἀντιπρόσωποι, ὅτι πολὺ γρηγορὰ θὰ διαλυθῇ αὕτη συκοφαντία καὶ ὁ κλάδος μὲ συγκίνηση δὲ θυμῷ πῶς καὶ ἔως χθὲς ἡ κοίτης μας ἀγωνίστηκε τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸ καὶ πόσο ψηλὰ ἐκράτησε τὴν ὀργάνωσιν καὶ πόσο δύναμιν ἔδειξε ὥστε νὰ φθάσωμεν στὸ σημεῖον νὰ τὴν ζηλεύουν καὶ οἱ τῆς Μέσης πρὸς τὴν ὁποία ἀνώτατος Ὑπάλληλος συνέστησε νὰ προσχωρήσῃ στὴ δική μας τὴν ὀργάνωσιν. Πιθανὴν ἂν ἀναγνωρίσωμεν κ. Συνάδελφοι πῶς ἡ Διοίκησις ὁλόκληρον τὸ χρόνον ἀγωνίστηκε ἀγῶνα σκληρὸ καὶ τριμῆτον γιὰτι εἶχε νὰ παλαίῃ καὶ μὲ τὴν ἀντίρρηση τῆς Πολιτείας ποῦ πάντα διατάζει νὰ λύσῃ ἕνα ζήτημα ὅταν ἔχει συνέπειας οικονομικὰς—καίτοι εὐτυχῶς ἐξουδετερώθη κατόπιν τῶν ἐνεργειῶν τῆς Διοικήσεως καὶ τῆς βοηθείας τῶν συνδεδεμένων καὶ τῆς Κοινωνίας ὅλης—δεύτερον τὴν ἀντίρρηση τῶν διαφόρων τάξεων, ποῦ θεωροῦσαν τὸν αὐτὸν τοῦς ἀδικημένον καὶ τρίτον, τὴν συκοφαντίαν καὶ διαβολήν, συστηματικὴν καὶ διηγετικήν. Τῇ στιγμῇ δὲ ποῦ ἡ Διοίκησις ἔβαλε καὶ τὴν παραίτησιν τῆς σπῆς διὰ τὴν τοῦ Ὑπουργείου ἂν ἡ τυχὸν παραμονὴ τῆς εἰς τὴν Ὁμ. ἀθεωρεῖτο ὡς ἐμπόδιον διὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Διατάγματος δὲν ἔχω παρὰ νὰ τὴν συγκαρῶ ἐκ μέρους τοῦ συνδέσμου Καβάλας ὁ ὁποῖος ὑπερηφανεύεται ὅτι ἔκαμε μόνον τὸ καθήκον τοῦ ἐργασθεῖς ὅπως ἐργάσθη καὶ νὰ εὐχθῶ ὅπως καὶ Νέα Διοικήσις δεῖξει τὸν ἴδιον χαρακτῆρα καὶ μὲ τὸ ἴδιον σθένος ὑποστηρίξῃ τὰ δίκαια καὶ τὰς ἀπόψεις τοῦ κλάδου.

Θεωρηθέντες (Βέβαιον).—Ὁ σύλλογός μου εἶνε ἀπὸ ἐκείνους τοὺς συλλόγους ὁ ὁποῖος τάχα ἔδειξεν ἀδράνεια διὰ τὴν Ὁμ. μαζ. Θὰ χρειασθῇ αὐτὸ γιὰ τὰ παρακάτω. Διὰ νὰ γίνῃ κύριος ἐλεγχος μὲτὰ Διοικήσεως ἐνὸς κλάδου εἶνε ἀνάγκη νὰ χωρισθῇ σὲ δύο. Εἰς τὴν προγραμματικὴν πολιτικὴν καὶ εἰς τὴν λεπτομερειακὴν. Ἡ προγραμματικὴ περιλαμβάνει δύο κατευθύνσεις. Τὴν μίαν πρὸς τὴν οἰκονομικὴν βελτίωσιν τοῦ κλάδου, τὴν δὲ ἄλλην πρὸς τὴν ἐκπαιδευτικὴν μεταρρυθμίσιν. Καὶ αἱ δύο κατευθύνσεις εἶνε συνυφασμένες χωρὶς νὰ μπορεῖ νὰ ἐννοηθῇ ἡ μία χωρὶς τὴν ἄλλη. Ἀς ἐξετάσωμεν ποῖα ἡ ἐνέργεια καὶ ἡ δράσις τῆς Διοικήσεως εἰς τὰς δύο αὐτὰς κατευθύνσεις. Ὡς πρὸς τὸ Οἰκονομικόν. Πῶς μπορεῖ νὰ χαρακτηρισθῇ ἐνέργειαν ἐνὸς ὁλοκληροῦ ἔτους ἡ ὁποία εἶνε ποτισμένη μὲ φαρμάκι; Διότι τὴ τελευταία στιγμὴν ποῦ ἦσαν ὅλα ἔτοιμα ἔχιντο τὸ νομοσχέδιον. Καὶ κατόπιν τὸ ἀνεκάλυπταν σὲ διάφορα γραφεῖα. Πρὸ προσώπων νέων τὰ ὁποῖα ἔπραξε ἐκ νέου νὰ διαφωτισθῇ. Ἡ Διοίκησις Κύριοι ἔπραξε τὸ καθήκον τῆς καὶ παρὰ τὰς δυνατότητας τῆς ἀπεριόριστης ἀγαθοφάνειας. Ἀς ἔλθωμεν εἰς τὴν ἑκπαίδ. μεταρρυθμίσιν. Καὶ ἔδω θὰ εὐρωμεν δράσιν τῆς Διοικήσεως μέσα

στὸ πλαίσιον τῶν ἀποφάσεων τῶν προηγουμένων συνελεύσεων. Ἡμεῖς οἱ ἴδιοι θὰ εἰμεθα ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι θὰ ζητούσαμε λογοδοσίαν, ἂν δὲν εἰργάζετο σύμφωνα μὲ τὰς ἐντολὰς τὰς ὁποίας εἶχεν. Τί ἔκαμα; Ἀπλούστατα, ἀπῆλθον τὰς γνώμας καὶ ἀποφάσεις τοῦ κλάδου εἰς τὸ δημοσιογραφικόν μας ὄργανον. Ἐλέχθη διὰ ἐχλεύας ἡ Διοίκησις ἀνδρώπους ἔχοντας ὑψίστην κοινωνικὴν θέσιν. Ὅχι, Κύριοι, δὲν τοὺς ἐχλεύασεν. Ἀν τοὺς διμυφισθῆσαν τὴν σοφίαν, ἀλλὰ τοὺς εἶπε: «Κύριοι, ἀφιστά με στὸ σπίτι μου νὰ τακτοποιήσω τὰ πράγματα τοῦ σύμφωνα μὲ τὰς ἀνάγκας ποῦ ἔχω. Δὲν τοὺς ὕβρισε. Ἀπλῶς τοὺς ἠρνήθη τὸ δικαίωμα νὰ ἐπέμβουν εἰς τὸ σπίτι μας. Ἐλέχθη διὰ ἔκπληξιν ἡ Διοίκησις νὰ κολακεύσῃ τὸς προεστημένους ἀρχὰς διὰ νὰ μορφήσῃ νὰ πῶν κλπ. Ὅχι, Κύριοι. Καὶ αὐτὸ εἶνε πλάνη. Αἱ προεσταμένοι ἀρχαὶ δὲν ἔχουν ἀνάγκην κολακείων προκειμένου νὰ ὑποστηρίξουν ἕνα κλάδον τοῦ ὁποῖου τὴν ἀδικίαν ἔχουσι βαθεῖας αἰσθανθῇ. Καὶ τοὺς ὑποβιβάζομεν, ἂν νομίζομεν ὅτι πρέπει νὰ τοὺς κολακεύωμεν. Καὶ ἐπὶ τῆς ἄλλης κατηγορίας ἡ ὁποία ἠκούσθη καὶ ἀγγράφη διὰ τάχα εἶνε κομμουνιστὰς δὲν καταρθώσαμε νὰ ἀκούσωμε τίποτε πραγματικόν. Σὰς βαβαῖα Κύριοι διὰ ἂν ἀκούσαμε τίποτε τέτοιο, θὰ ζητήσωμε νὰ τοὺς κατέβωμε ἀπὸ τὸν διδασκαλικὸν κόσμον ὡς ἀναξίους νὰ φέρωσι τὸν τίτλον αὐτόν. Εἰς τὴν προγραμματικὴν κατεύθυνσιν εὐρίσκομεν ὅτι ἐνέργησαν ὅπως ἔπραξε.

Τώρα λεπτομερὴς πολιτικὴν. Αἱ σχέσεις τῆς Ὁμ. πρὸς τοὺς Συλλόγους. Παρουσιάσθησαν σύλλογοι διαφωνήσαντες διότι ἐξήτησαν δημοσιεύσεις εἰς τὸ Βῆμα γυνῶν. Ἀντιθέτως πρὸς τὰς γνώμας τοῦ κλάδου τὰς ὁποίας ἔκπερσώπει ἡ Διοίκησις καὶ σύλλογοι οἱ ὁποῖοι ἐξήτησαν πράγματα τὰ ὁποῖα ἦσαν ἐκτὸς τῆς προγραμματικῆς πολιτικῆς. Καὶ ὅσον ἀφορᾷ τοὺς συλλόγους οἱ ὁποῖοι ἐξήτησαν δημοσιεύσεις ἀντιθέτως πρὸς τὴν πραγματικὴν κατεύθυνσιν τοῦ κλάδου βιβλίων ἢ Δ. ἔπραξε καλῶς. Διότι τὸ Βῆμα δὲν ἀνήκει εἰς τὰ ἄτομα ἀλλὰ εἰς τὴν Ὁμ. Ὅσον ἀφορᾷ δὲ τοὺς ἄλλους ὁ ὁποῖος διαφώνησαν διὰ λεπτομερέστερα ζήτηματα εἶχε καθήκον ἡ Ὁμοσπ. νὰ τοὺς ἀκούσῃ. Δὲν ἔπραξε οἱ διάφοροι σύλλογοι, οἱ ὁποῖοι παρουσιάζοντες φαινήν ὁραίν, νὰ παραγκωνισθῇ ἐκ μέρους τῆς Διοικήσεως. Ἐπραξε ἡ Διοίκησις νὰ πείσῃ τοὺς συλλόγους μὲ γλῶσσαν καλὴν ὅτι δὲν ἔχουσι δίκαιον. Ὅχι νὰ χαρακτηρίσῃ αὐτοὺς ὡς προδότες καὶ ἀντάρτες ἐπαναστάτας. Ἀγνοοῖται ἀπολύτως, κύριοι, ὅτι ὑπάρχουν τοιοῦτοι. Καὶ λέγω, διὰ καὶ ἐπὶ ἐπὶ ἡ Διοίκησις μεταχειρισθεῖσθαι ὅπως μεταχειρίσθη τὰ ἀντίθετα ἐκπαίδ. ὄργανα. Ἐπραξε νὰ τηρήσῃ ἀπάντησιν τῶν μὲν στάσεων πολὺ διαφορετικὴν καὶ εὐγενή. Καὶ ἐννοῶ τὰ δύο διαφορετικὰ τὸν «Ἐργὴν» καὶ τὴν «Λύγην». Διότι ἐπὶ τέλους εἰργάσθησαν, κύριοι, καὶ τὰ περιοδικὰ αὐτὰ, ὅπως βλέπετε εἰς τὴν λεπτομερὴ πολιτικὴν, καταδικάζει τὴν Διοίκησιν διὰ τὴν ὑπερευαισθησίαν αὐτῆς. Βλέπομεν ὅμως ὅτι τὸ ἐνεργητικὸν παρουσιάζονται κολλοσιαστικὸν ἐντὸς τὸ καθήκον τοῦ παρουσιαζομένου μικρολεπτομερειακῶς. Δὲν μπορεῖ τὸ καθήκον διὰ ἐκμηδάνισιν τὰ τόσα καλὰ τοῦ ἐνεργητικοῦ. Διὰ αὐτὸ λέγω, ὅτι ὁρθὸς εἰργάσθη ἡ Διοίκησις.

Οἰκονομικὰ. Ἡ ἀποστολὴ μου, κύριοι, εἶνε νὰ κρίνω ἐπὶ τῆς λογοδοσίας τοῦ δημοκ. συμβ. τῆς ὁμοσπονδίας, καὶ ὅσον μὲν διὰ τὴν καλλιτέρευσιν τῆς τέχνης τοῦ δημοκ. καὶ τοῦ κόσμου. Ἀλλὰ διὰ νὰ κρίνω καὶ ἐκφράσω μίαν γνώμην ἔπραξε νὰ ἀκούσῃ. Ἀλλὰ ἐγὼ διαμαρτυροῦμαι, διότι δὲν ἤκουσα. Δὲν μπορῶ κύριοι, νὰ μορφώσω γνώμην ἡ ὁποία νὰ εἶνε πραγματικὴ γνώμη ἐφ' ὅσον μάλιστα αἰτία διὰ νὰ μὴ μορφώσω γνώμην εἶνε αὐτὸ τοῦτο τὸ συμβόλιον, τὸ ὁποῖον δὲν ἐπύρηνε νὰ ἀκούσωμεν τὰ οἰκονομικὰ του.

Ρουχῶτες. (Πρόεδρος). Μὲ συγχωρεῖτε, ἡ συνέλευσις δὲν ἐπύρηνε.

Οἰκονομικὰ. Τὰ λέγω τόσον καθαρὰ ποῖ καταλαβαίνομεθα. Λίτοι, κύριοι, εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι γνωρίζουν ἀπὸ συλλόγους μεταξὺ τῶν Δ. Σ. εἶνε τέτοια οἰκονομικὰ, τὰ ὁποῖα μόνον αὐτοὶ δύναται νὰ γνωρίζουν καὶ οἱ ἄλλοι νὰ μὴ πέρανουν μερικοῦν ὅλων διόλου.

Καὶ ἂν ἄφηνε νὰ ἀκούσθῃ τὸ ἄλλο μέρος θὰ ἔβγαζε στὰ φανερά πράγματα ποῦ δὲν θέλει νὰ βγοῦν. Ζήτημα, κύριοι, ἄλλο ὁποῖον διὰ νὰ καταγγείλῃ τὴν Διοίκησιν ἔχω καὶ τὴν ἐνέργειάν της. Διαίτη ἐκ τῶν προτέρων δὲν ἐνέργησε νὰ ἐκασφαλίσῃ τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς Συνελεύσεως; Δὲν εἶνε σωστὸν ὅτι ἐκπέλυσεν μὲ αἰτίαν καὶ νὰ πῇ ὅτι σύμφωνα μὲ τὸ Καταστατικὸν ἔκαμε αὐτὸ, δικαιοδικῶς δηλαδὴ. Δὲν ἐφρόντισεν ὅμως νὰ ἐκκοινωνήσῃ μὲ τὸ Ὑπουργεῖον. Καὶ τοῦτο μὲν ἐνδυνάμωνε τὰς ἐποθεσίας ὅτι τὸ συμβόλιον δὲν ἠδύνατο πλέον νὰ ἐκκοινωνήσῃ. Εἰς τὰ ἄλλα ζητήματα τὰ ἀφορῶντα τὴν Διοίκησιν δὲν δύναται νὰ κρίνω καὶ ἰδίως ἐπὶ τοῦ μέρους τοῦ λογαριασμοῦ, καθὼς ὅσον νομίζω ὅτι ὑπάρχει ἐπιτροπὴ ἡ ὁποία ἔπραξε τοὺς λογαριασμοὺς τὰ τοὺς φέρῃ ἔδω.

Πρόεδρος. Ὑπάρχει ἡ ἐκθεσις τῆς.

Οἰκονομικὰ. Ἐκτὸς ὅμως πού πασιφανῶς εἶδον ὑπερβασίας εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶδαν οἱ συναδελφοὶ Φιλολόγων καὶ ὁ αἰδουσιμώτατος Σφακιανός. Συμφωνῶ πληροῦστα κύριοι, μὲ τὰς ἀπόψεις τῶν κ. συναδελφῶν εἰς τὸ ζήτημα τῆς κατευθύνσεως τοῦ ἐπιστήμου ὁργάνου μας. Νὰ μοῦ ἐπιτρέψετε, κύριοι, νὰ ἔχω τὴν γνώμην, ὅτι δὲν εἶνε ὁρθὴ ἡ δικαιολογία, ὅτι ὅθεν ἡ Διοίκησις ἠκολούθησε τὰς ἀποφάσεις τῆς 7ης γενικῆς Συνελεύσεως καὶ τῆς τρίτης. Διότι νομίζω ὅτι ἡ συνέλευσις καθώρισε τὸν δρόμον καὶ δὲν καθώρισε τὰ θέματα τὰ ὁποῖα θὰ τύχουν εἰς τὸν δρόμον. Καὶ ὡς δικαιολογίαν τῆς τοιαύτης μεταβολῆς τῆς κατευθύνσεως τῆς Διοικήσεως ἀποβάλλει τὰ τηλεγραφήματα καὶ τὰς ἀντιδράσεις τῶν διαφόρων συλλόγων. Ἐγὼ νομίζω διὰ αὐτὰ δὲν ἦσαν ἀντενέργεια ἀλλὰ ὅς σύμματα ἤρχοντο ζήτουσαν καὶ αὐτὰ. Δὲν ἔλεγον διὰ ἡμεῖς δὲν θέλομεν.

Ρουχῶτες. Διαβάζεται αὐτὸ τὸ χαρτάκι; Νὰ δῶ; τὸ διαβάσω ἐγὼ (ἀναγινώσκει): «Σύνδεσμοι Δημοσιούπαλλήλων περιφερειῶν Φλωρίνης διαμαρτυροῦνται ἐντόνως, κατὰ δημοσιεύσεως διατάγματος δημοσιούπαλλήλων συνόλωντος μόνον δημοσιούπαλλήλους καλαϊκῶς Ἑλλάδος, ἀδικούντως καταφύρας καλαϊκῶς δημοσιούπαλλήλους Νέων χωρῶν κ.τ.λ. καὶ παρακαλοῦν νὰ μὴ υλοθετήσουν τοιοῦτον καταρτισμὸν διατάγματος» κ. τ. λ. Εἶναι ἐνίσχυσις αὐτοῦ;

(ἔπεται συνέχεια)

• ΤΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ •

Ἀνταλλάσσεται μὲ τὰ ἐξ ἑξ. περιοδικὰ καὶ ἐφημερίδας:

Ἀγροτικὴ Ἑλλάς Ἀθηνῶν, Θάλασσα Σόρου, Ἀγροτικὴ Σερβίας, Ἐλευθερία Ἰωαννίνων, Ἐφημ. Δημοκ. Ὑπαλλήλων Θεσσαλονίκης, Ἐχὼ Μανδωνίας Κοζάνης, Ἐλεγχος Φλωρίνης, Συντακτικὴ Ἀθηνῶν, Ὑπαλλήλ. Λιμὸς Ἐφετῆ Ἀθηνῶν, Μανδωνικὰ Νέα Θεσσαλονίκης, Φῶς Ἰσραηλίου, Ἐργὴς Χαλκίδος, Προμηθεὺς Ἰερούσου, Αἰδουσι. Θάλασσα Ἀλεξανδρουπόλεως, Ἀγὼν Παρίσι. Θάλασσα Ἀλεξανδρείας, ὁ Ἀγὼν τῆς γυναικῆς Ἀθηνῶν, L'Internationale de l'enseignement, Παρίσι, Ecole Emancipée Παρίσι, Soznanie Σόφρας, Hamburg Lehrerzeitung Ἀμβούργου, Ἐργατικὴ Σταυρὸς τῆς γυναικῆς Ἀθηνῶν, Ἐφετῆ Σερβίας, Παιδικὴ Χαρά Ἀθηνῶν, Libre Montpellier, Ἀκαδημαϊκὴ Βιβλιοθήκη Ἀθηνῶν.

Ἡ ἀληθινὴ πίστις εἰς τὸ ἔργον μας θὰ διαλύσῃ κίβλους καὶ θὰ παραμυρίσῃ ἐμπόδια, θὰ μᾶς ἀπεδόσῃ τὰ δίκαιά μας καὶ θὰ μᾶς ἀνυψώσῃ.

